

وهړې كهوت. توتيشووي له پشتي بهست و بهجې پټې مېرډه كيدا رږيې تا گه بيبه داو پټې كيوه كهي.

به پليكانه كاندا هه لگه را و بهره و تر ږيكي هه لكشا و چووه ده ته شكه و ته كيڼوه. دالي و مېرډه كهي ديتن پټي كهوه ده پر خهي خه و پيدان. ژني راوچيبيهي مقهسته زېرېنه كهي دالي ديتوه و چو له بريا كه زيبه كاني دالي قووت كردن و پرچه كاني ده گه ل خږيدا بردن. دالي و دارډزلان راست بوونه وه، دالي سهري بلنډ كرد ديتي سهري په كجار زور سووكه، ده ستېكي به سهريدا هينا زاني هيچي به سهريه وه نه ماوه. هه ستا په دواي مه قهسته كه دا گه را، مقهسته ش له جيتي خوي نه ما يو. ده يزاني ته وه كاري كيبي، رووي له مېرډه كهي كرد و گوتي:

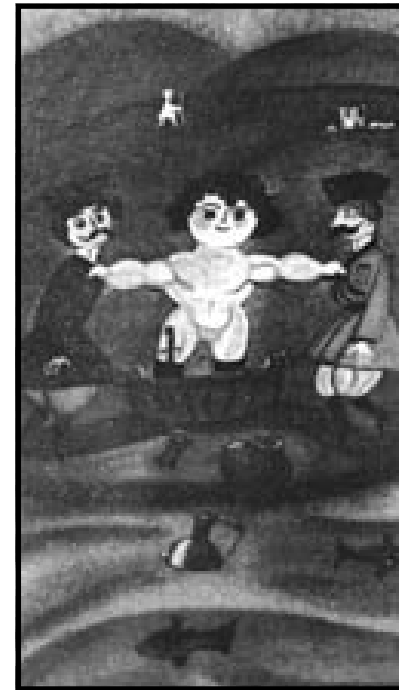
«تو بوويه ما يهي به بده ختي من. پيم گوتي كه ژنه كهت دهستي هه ده مانگاتن. ئيدي ئيستاش من هيندم نه ماوه يو مردني. به لام ئيمه مندالېكمان ده بي، ته منداله ش ده بيته پالنه وانېك مه پرسه. جا باش گوي بديه، هه رجيت پي ده ليم و چ كاريكت راده سپيرمي هه مووي نه نجام ده. كه ته منداله بوو سې مانگاني له پيستي گاي گره و با ده و پيدا مينيته وه جيتي هكي گهرم و نهرمه و ده پياريزي. دواي ته و سې مانگش بيهينه بيخه نيو لانكيكي و بيه له قهراغ روو باري (نای نامان) به جيتي بيله و لتي گه رې. به سهروه ختيه وه هه ر دين و له وئ دهيشون و وسلې چلهي لي ده رده كهن. ته كه سهي هه ليشيده گريته وه ته واوي هه موو ته و شتانهي كورپه كه مان پيويستيه تي فيري ده كهن.»

راوچيبي هه رچيبي هكي دالي پټي گوتبوو هه مووي نه نجامدان. رېيوارنيكي زور به لاي روو باري ناي ناماندا رت ده بوون و به ديتني ته و منداله ي ناو لانكي ده يانپرسی:

«ته دي داك و بابت، كني ده تشوا و وسلې چله تي ده رده كا.»

منداله وه لامي ده دايه وه:

«من داك و بابي خوم نه ديون، بويه ده بي فرېشته يه ك بي و بمشوات و وسلې چله تي ده ركا.»

به رېكهوت فرېشته يه ك له وئ تيپه رې و هه مان پرسيا رې له منداله ي كرد، منداله كه هه هه مان وه لامي ته ويشي دايه وه كه به خه لكاني ديكه شي دايوه. فرېشته كه سې جاري هه ته و پرسيا رې دوپات كرده وه و منداله ش هه سې جاران هه هه مان وه لامي ته و دايه وه. ته و جا فرېشته كه تاوي دايه و پاك و خاوتن شوستي و ناويسي لي نا ته ميران، خه نجه ريكيشي يو ده پوزه وانه كهي چه قاند و پټي گوت، له كاتي زور پيويستدا نه بې به كاري نه هيني. فرېشته هينديكي نزا و وړد و پارانه وه به سه ردا

خوتند و گوتي: «تازه هيچ هيتريك ده روهستي تو نايه و كه سيشت پي ناويزي.» ته و جا به جيتي هيت. به رده ست و پياوه كاني ناي نامان چوونه ناو هيناني، كه گه ينه سه ر روو باري و ته و منداله ي ناو لانكيان ديت له گه لي كه و تنه جه فه نگان.

ته ميران تووره بوو و هه ر راست بووه و سهري دواني گرت و پيكي دادان و گوزه كاني شكاندن و راوي نان و پياوه كاني ناي نامان بي گوزه و بي ناو چوونه وه هه ر هه موو شتيكيان يو ناي نامان گيرايه وه. ناي نامان زور ناراحهت بوو و هه ر راست بووه و به ره روو باري چوو. به لام هه ر كه چاوي به لانكوله كهي كه و ت له خوشيان گوتي:

«ته وه به راستي ناو اليكي چاكي نوسيبي و به دري منه.»

لانكي به منداله وه تاو دايه و هينايه وه مالي.

ژني ناي نامانېش هه ر خوشحال بوو: «ته و منداله ده تواني منداله كانم نوسيبي و به دري راژني تي و بيشيان نويني.»

رژني يه كه م هه موو شتيك به چاكي رابرد. دووم رژني ناي ناماني چو مانگايان بدوشي و نوسيبي و به دري هه ر دووك ده لانكي نان و به منداله كهي گوت رابانژني تا ده نوون و هه ر شه شي لي كرد، ته گه ر بيانگريه ني ته وا ته ميبت ده كه م.

داكه كه زور نه رويبوو كه ته ميران دره وشه يه كي تيژي په يدا كرد، هه ر جاري له له شي به كيكياني راده كرد و منداله كان زريكه يان لي هه لده ستا.

داكه كه يان زور تووره بوو و قيژاندي:

«وريا به، چاكت ناكا له منداله كان بي دنا بيمه وه چ خرايه ته و هت پي ده كه م، من ته نانه ت له ته ميران كوري دالېشم قبولي نيبه به قسه م نه كا، جا چ جاي تو؟»

ته ميران له بهر خويه وه گوتي:

«ناگات له چيبي، ته دي ته من ته ميران كوري دالي نيم كيم؟»

ژني ناي ناماني گوتي له و قسه ي بوو، مانگايه كاني به نيوه دوشراوي به جت هيشتن و هه ر به غار هاته وه لاي وي. ته ميراني ده ناميزي نا و كه و ته ماچ كردني. هيناي به شيري مانگاي جوان جواني شوست و جوانترين جل و به رگي ده به ركد. له و ده ميه وه ژني ناي ناماني ته و منداله ي وه ك منداله كاني خوي به خيو ده كرد، ناي نامان و ژنه كهي به وه زور دلخوش و خوشحال بوون كه منداله كانيان له گه ل برايكي ناو ادا پي كه وه گوره ده بن.

هه ر سې مندال گوره بوون. هه ر وه ك پالنه واني راسته قينه ته نومند و به هيز و نازا و دلير ده گز هه ر كه سيكي راچوويان، روزه لاتي بان يان روزه اوي هه موويان به ته ژنودا ديتان و به و رپيه ياندا ده نارنده وه كه ليوي هاتيوون. جاريكي ته واوي ته وانه ي زه بري وانبان ديويون پييان گوتن:

«ئيوه يو خوتان له سه ر ئيمه هه لده شه نگين؟ ته گه ر ئيوه به راستي نازان و هيچتان له ده ست دي يو ناچن توله له و كه سه بكه نه وه كه چاوي ناي ناماني باوكتاني كويز كرده وه.»

هه ر سې لاو كه ته مه يان بيست به ره و لاي ژني ناي ناماني چوون و تكايان لي كرد:

«پیمان بلتی کئی چاوی ئای نامانی کویر کردوه.»

دایکه که راستی پئی نه گوتن و هه لیخه له تاندن و گوتی:

«ئای ئامان خرویلکه (ئاوله) ی گرت و ههر به وهش کویر بوو، دهن سویندی ده خۆم له وهی زیاتر چیدی نه بووه.»

به لام دواى ماوه به ک خۆی پێرانه گیرا و راستیه که ی چ بوو پیتی گوتن:

«ئای ئامان ماوه به کى زۆر دوژمنایه تی ئهو دپوهی کرد که سه رانه ی لئ ده ستاند. کاتی ئوسیبی و به درى له دایک بوون، دپوه هات و داواى به کى که له و مندالانه به ناوى سه رانه وه کرد و گوتی: «ئه گه ر قابیلیش نی مندالیکم ده بی، ئه وه له جیاتانی ده بی چاوی راسته تم بو دهریبینی و مده ده یی.»

ئای ئامان توانای لیکدا برانی هه یچ به ک له منداله کانی نه بوو، بۆیه چاوی راستی خۆی دایه دپوهی. ههر که ئه میران و کورده کانی ئای ئامان گوێبان له و قسانه بوو راست بوونه وه و خۆیان بۆ شه ری دپوهی ئاماده کرد.

ئه وانه داوايان له ئای ئامان کرد تا سه ر و تیروکه وانیکى ئاسنیان بۆ به رادان دات. تیر و که وانیان وه رگرتنه وه و ده ستیان به تاقیکردنه و پیمان کردن که وانی ئه میرانی خۆی له به ره یز و بازوو و توانای وی رانه گرت و شکا. دوايه ئه میران سه منى ئاسن هینا و برديه لای ئاسنگه ریکى تا بوى بکاته تیر و که وانیکى وا به رگه ی قوڵ و بازووی وی بگرئ. بۆ سه به نی ههر سه یکیان بۆ شه ری دپوهی وه ری که وتن. ههر رۆیشتن رۆیشتن تا له میترغوزاریکی لووتیان به لووتی دپوتیکه وه بوو که باغیکى جوانی سیوانی هه بوو، له بن دارسیوه کانیش هه رمیگه له مه ر بوون و ده له وه ران.

دپوه ئه و سه لاوه ی دپتن و هاواری کرد:

«زۆر چاکه کورینه، ئیستا وه رن خۆتان تاقی که نه وه و هیز و توانای قوڵ و بازووتان پێشانده ن. بزانه که ستان ده توانی ته نانه ت سیوتکی له داریکى به ردا ته وه و یان سیوتکی باوئته داریکى.» ئوسیبی و به درى زۆریان هه وڵ دا به لام نه یان توانی ته نانه ت سیوتک چیه به ری ده نه وه. ئه میران تیری له که وان کیشا و تیر له که وان ده رچوو، تیکرای سیوی لایه کی دارسیوتکی هه موو هه لوه رین و که و تنه ئه و لای دیکه ی دارسیوه که ی.»

دپوه دیسان گوتی:

«لاوینه، هیز و توانای خۆتان تاقی که نه وه، ئه گه ر ده توانم مه ریکى له عه ردی بلتد که ن یان به کى بگرن و له عه ردی ده ن.»

ئوسیبی و به درى هه یچ کاریکیان له و کارانه نه توانی ئه نجام ده ن، ئه میران که و ته ناو مه ری و په لی هه مووانی به که به که ده گرت و له عه ردپى ده دان. دپوه تووره بوو و ئوسیبی و به درى له باغیدا به جئ هیشتن و ئه میران که له نیبو مه ریدا بوو هه مووی وه پێش خۆدان بۆ مالى و له ژوو رپرا ده رکه ی له سه ر کلۆم دان.

دپوه چوار مه ری قه له وى بۆ شپوان وه سه رنا. گوشته که ی بۆ خۆی ده خوارد و ئیسکه کانیشی بۆ خوشکه که ی خۆی که به زنجیران به دیواره وه به ستبۆوه ده هاویشتن. دپوه دواى نانی شپوان گوتی:

«ئه وا ئه وشۆ تیر بووم، ئه میرانیش ده که مه قاوه لئى سه به نی و ده یخۆم.»

ئه وه ی گوت و نووست.

ئه میران خۆی گه یانده خوشکی دپوهی و داواى رینماییه ی لئ کرد تا کارى دپوهی به کسه ره کاته وه.

خوشکی دپوهی گوتی:

«ته نیا ریکای کوشتنی برابه که م شمشیره که ی خۆبه تی که ده هیزه رۆنی گرتوه. به لام شمشیره که وا ده رۆنی چه قبه وه و وا چۆته خوارئ پیم وانیه به ته نئ بتوانی ده ریکیشیه وه. به لام برابه که م پشتیندیکى قایشی هه یه، برۆ ئه وى بینه و سه ریکى له شمشیره که ی خه و سه ره که ی دیشی وه من ده، تا به هه ردوو کمان تیی نووسین و بیه نینه ده ری. ئه وده م شمشیره ی دپنئ و له برابه که م نيزیک ده بیه وه، جا ئه و ده می ههر چی ده یکه ی بیکه، ته نیا نه که ی شمشیره که ی لئ راوه شینی و لئى ده ی، ته نیا شمشیره که ی له سه ر ملی راده گری و هه یچی دی، شمشیره بۆ خۆی ورده ورده له ملی ده چپته خوارئ و سه ری له له شی جودا ده کاته وه.»

خوشکی دپوهی زۆری تکا له ئه میرانی کرد که ههر که دپوهی کوشت ئه ویش ئازاد کا، ئه میران سویندی خوارد که ئازادی ده کات. ئینجا چوو پشتینده ی هینا و سه ریکى له شمشیره ی به ست و سه ره که ی دیکه شی دایه ده ست خوشکی دپوهی و به هه ردوو کان ده پشتینده ی نووسان. شمشیره یان هینایه ده ری، به لام هینده به توندی وه عه ردی که وت دپوه له خه وئ راجله کی به لام باش بوو زوو خه وى لئ که و ته وه. ئه میران شمشیره ی تاو دایه و چوو له سه ر ملی دپوهی دانا. شمشیره سه ره به خۆ ده ستی به پرینی کرد، ته نانه ت ئه میران ته کانیکیشی پئی نه دا.

شمشیره که نیوه ی گه رده نی دپوهی دا بریبوو که وه ناگا هاته وه، که و ته په له قاژیه مه رگ به لام تازه له وه ی ده رچوو بوو. زۆری نه برد شمشیره سه ری دپوهی له له شی جودا کرده وه. به و جۆره ئه میران کارى دپوهی دیت.

خوشکی دپوهی له ئه میرانی پاراپه وه تا رزگاری کا. به لام ئه میران سوینده که ی له خۆی خست و ئه ویشی کوشت.

دوايه هه رچی دار و نه دار و سامانی دپوهی هه بوو هه مووی بوه ئی ئه میران و ئاواله کانی. ئه وانیش چه ندیان پئی هه لگیرا هه لبان گرت و هینایان و ئه ویدیشیان به جئ هیشت و لیتیاندا رۆیشتن. ههر رۆیشتن و رۆیشتن تا گه بیسه دارستانیکى چر و پری دارکاژان، له ناوه راستی دارستانیدا کیتوتکی زۆر گه وره هه بوو که گوئشاپی دپوه زله له سه ر لووتکه ی ئه و کپوه بلنده خوری ده رست. ته نیا قه باره ی چه رخه که ی به قه ده دره ختیکى ته نومهندی گه وره ده بوو و قورساییه که شی هینده ی به رداشتیکى. ئه وه ش ههر ئه و دپوه بوو که چاوی ئای ئامانی کویر کردبوو.

دپوه ئه میران و ئاواله کانی دپتن و به ده م هاوارپوه گوتی:

«ئه های، ئه ری ئه وه ئه و میشوولانه چ ده که ن له وئ؟ ده ی خیرا بگه رینه وه، دهن گوشت و پێستان له ئیسکان داده مالم و ده تانخۆم.»

ئه میران نه راندی:

«ئه های، به ده فه سال، پیس و خه لیس، له سه رخۆ، واش نا، خۆ ئیستا نه تخواردوین.»

دپوه تووره بوو، خوری رستنی به جئ هیشت و داگه را. زۆریان به کتر هینا و برد، ئه میران سه تیری

هاویشتنه دپوهی، یهک له جیاتی خوئی و دووهکهی دیش له جیاتی ئوسیبی و بهدری: دپوه هاته پیشتر، شهویلاکهی هه لپچرین و ئهمیرانی هه لئووشی. ههر که ئهوی قووت دا بهر وه مال بۆوه. ئوسیبی و بهدری بهتهنئ مانه وه، کاتی که دپوه گه بییه وه مالتی و خهریکی چوونه ژوورئ بوو، ئوسیبی خوئی گه یاندئ و له پشت را کلکی گرت و بری. دپوه چوه ژوورئ و ههر دهگه ل پیتی ده دپوی مالتی نا و ده رکه داخرا. نازاریکی زۆر کوشنده ده زگیدا دهستی پئ کرد.

«ئای دایه گیان! دلّم، ئه وه ئه و زگ ئیشه چیه گرتومه؟»

دپوه بهر وه لای شپانی ده رکئ چوو، زگی خوئی ده شپانی ده رکئ سوو، تا به لکه ئی تۆزنیکی نازار که متر بئ، به لّام به بئ کلک نهیده توانی خوئی له سه ر پتیا ن راگړئ و ههر هه لده ستا و ده که وته وه.

که داکه کی دیتی ئه وه هموو نازاری هه یه پرسی:

«رۆله ئه وه چ بووه، ده بی ئه و نازار تئ ئی خوار دنی ئه ورۆت نه بووی؟»

«ئای دایه! ئه ورۆ سئ میتشوولم هاتنه سه ر پتیه و ئه منیش به کتیکیانم قووت دا.»

«ئای قورم به سه ری! ئه گه ر ئه وه ی قووت دا کوری دالی بووی.»

ئوسیبی و بهدری له پشت په نجه ره پرا گوئیان له ته و او ی قسه کانی ئه و داک و کورده ی بوو که له گه ل به کیان ده کردن. ئه وان به ددنگیکی زۆر بهرز و بلنده وه به ئهمیرانیان گوت:

«ئهمیران، ئهمیران...»

خه نجه ریکت له بهر پوو زه وان پدایه،

خیرا که خیرا ده ربینه و گولشاپی پئ هه لدره.»

ئهمیران گوتی له دنگی وان بوو و بیر کرده وه:

«ههر گیز هه لی وام بۆ هه لئا که و پتیه وه!»

خه نجه ری هه لکیشا و به هه موو لایاندا ده خالیگه ی دپوه ی گپرا.

دپو ناره ته ی لیدا:

«ناخ... کوره مه مکوژه، ئه گه ر هه زت لپیه تا به هیلنجیکی به تهنمه وه یان هه روا تفت که مه وه.»

«به د فه سال، پیسی خه لیسسی هیچ و پووچ. نه ده مه وئ یه کتیکي وهک تۆ نفم کاته وه و نه بوونه وهرتیکي وهک تۆ بی نرخ به پتیه ته وه.»

دپوه گوتی:

«ده چاکه! دوو په راسوانم بشکینه و ده و پرا وه ره وه ده ری.»

ئهمیران لایه کی خالیگه ی وی هه لدری و هاته وه ده ری. به لّام چاوتیکي کویر بیوو. ئهمیران نه راندی:

«ههر ئیستا چاوه که م بخه وه جیتی خوئی و چاکی که وه، دهننا نابه لّم پئ ده بهر پئ نبی و پارچه پارچه ده که م.»

دپوه گوتی:

«که مپکم له جهرگی رهش و جهرگی سپی لیکه وه و بیخه سه ر ره شپینه که ی. چاوت له جارن تیزتر

ده بیت.»

ئهمیران پارچه جهرگیکی گه وری له ره شه جهرگ و پارچه یه کی گه وره تریشی له سپیه جهرگی دپوهی برین و هاویشتنیه سه ر گلینه ی چاوی. چاوه که له جارن چاوت بۆوه. دپوه داوای له ئهمیران کرد که خالیگه که ی بۆ بدرو پتیه وه و ئه ویش پارچه ته ختیکي هینا و به قه ده ر جن برینه که ی لینی بریه وه و خستیه وه سه ر جن برینه که ی^(۱). دوایه ئهمیران داوای له دپوه که ی کرد که چاوه راسته که ی نای ئامانی بۆ بپنینه وه و بیداته وه. دپوه نه یده ویست ئه و کاره ی بکا، به لّام نه ی توانی داوایه که ی ئهمیرانی ره ت کاته وه. دپوه ئامازهی بۆ نیرگیکی کرد و گوتی:

«پرئسکه یه ک ده و نیرگه ی نراوه و له ناو ئه و پرئسکه شدا پرئسکه یه کی دی هه یه. پرۆ بیه پینه، ئه وه چاوه که ی نای ئامانی ده و پدایه.»

ئهمیران چاوه که ی دپته وه و هه لبرگرت. دپوه بیان به جن هیشت و روویان له مالتی کرده وه. که گه یشتنه وه مالتی چاوی نای ئامانیان له جیتی خوئی دانایه وه و تاوئیک هه سانه وه. زۆری نه برد ئهمیران بریاری دا به گژ به کتیکي دیکه شدا بچن، داوای له نای ئامان کرد ئوسیبی و بهدری له لای خوئی له مالتی گلداته وه:

«کاتی کار ده گاته قایه ی و خه تهر په یدا ده بی ئه وان هه یه مایه ی سه ر ئیشه بۆ من.»

ئوسیبی و بهدری که گوئیان له و قسه انه بوو له ئهمیرانی پارانده که به ته نئ له مالتی بیان به جن نه هیلنئ. ئه وان به ئهمیرانیان گوت که به بئ وی هه لئا که ن و ناتوان بژین.

ئهمیران ناچار بوو ئه وانی ره گه ل خۆدا. ههر سئ برا پیکه وه سه رگه ردان بوون و رتیا ن ون کرد تا له جتیبه کی تووشی سئ دپوان بوون، دپوه کان پتیا ن گوتن:

«ئپوه وه ختیکي ده توان به خۆتان بلین پاله وان که ده ستان بگا ته کچی که ک لوتس شا، زۆر له کوره جحیل و لاوژانیش له و رتیه یدا کوژان به لّام هیچیان به هیچ نه کرد.»

ئهمیران جن و پتی که ک لوتس شا و جیتی ئه و کچه ی ویان پرسی. دپوه کان پتیا ن پتیا ندان و گوئیان:

«شا، کچه که ی له نپو قولله یه کی به زنجیر به ستراوه و به ئاسمانپوه هه لئواسیوه.»

به لّی پاله وانه کاغان دپوه کانیان به جن هیشتن و روویان له ولاتی که ک لوتس شای کرد. رۆیشتن رۆیشتن تا گه یشتنه سه ر ده ربایه کی. ده ربایه کی پان و پۆر و بئ سه ر وین و بئ که نار، هیچ رتیه کی تیرا رۆینتی نه بوو. نا لیره بوو که تووشی ژنی دپوه ی بوون و ئهمیران رتی په ربینه وه ی ده ربایه ی لئ پرسی. ژنی دپوه ی گوتی:

«هیچ رتیه کی په ربینه وی نبیه، ته نها ئه وه نه بی که ئه و له گه ل خۆباندایه رن.»

ئهمیران به وه ی قایل بوو که ژنی دپوه ی له گه ل خوئی به ری.

دپوه هینای بسکتیکي خوئی بری و به سه ر ده ربایه یدا راهیشت و کردیه پرد. له پتیشدا ئوسیبی و بهدری و دوایه ش ئهمیران به سه ریدا په ربینه وه ئه و به ری. ئینجا دوا ی وان ژنی دپوه ی هات بپه رتیه وه، به لّام

(۱) ده ئه فساناندا هاتوه ئه گه ر لا که له کتیکي دپوان ته خته و دار نه پایه دنیا کاول ده بوو. که رۆژ ده گبیرئ ئه وه دپو رۆژی قووت ده دا. به لّام تینی خۆرکه ئه و ته خته یه ده سووتینئ و سه ره له نوئ له و پرا خۆیمان پئ پتیا ن ده داته وه و دپته وه ده ری. -وه رگتیر-

هیشتا نه گه یشتبووه نیوهی که ئه میران شمشیرتیکی له پرده کهی دا و ژنی دیوهی که و ته نیو نیرینهی ناوی ده ریا به و تقووم بوو و خنکا. ئه مه دووهمین جار بوو که ئه میران سوئندی لی بکه وی.

هر سێ برا ساوه به کی زۆر به ده شتیدا رویشتن، له دهشتی گه یشتنه پیاویکی که ناوی ئه ندره رۆب بوو. ئه ندره رۆب هینده زل و زه به لاج و ته نومهند بوو هه ژده جووت گاجووت ئه و گالیسکه یان راده کیشا که ئه و له سه ره راکشایبوو. ئه ندره رۆبیان ده برده گۆرستانێ زینده به چالی کهن. ئه گهر چاوه رپیان کردبا تا ده مری ئه و به هیج کهس نه ده نیتزرا و نه ده برایه گۆرستانێ و هر له و گۆرهی ده مایه وه. پیتیه کی له گالیسکه یرا هاتبووه خواری و وهک گاسنی خه تیکی قوولتی له زه و ده دا. ئه گهر چی هه شاماتیکی زۆریشی له دوو ده رۆبی به لام کهس توانای ئه و دی نه بوو پیتیه کی باوئته وه سه ره گالیسکه که، که ئه میران ئه و دی دیت هر به که وانه کهی پیتیه کی هاویشته وه سه ره گالیسکه که. ئه ندره رۆب سه ری سوپما:

«ئوه کییه هینده به هیزه وا به ئاسانی پیتیه کی هاویشته وه سه ره گالیسکه که؟»

ئه میرانیان پێ پێشان دا، ئه ندره رۆب دهستی درێژ کرد، ئه میران ترسا و گوتی:

«له وانه به به هه موو هیزێ خۆی دهستم بگوشی و ئه و ده م دهستم ورد و خاش ده بی.»

له جیاتی دهستی خۆی تاته به ردیکی ده دهستی نا، ئه ندره رۆب وای ده نیو دهستی خۆیدا گوشی ناوی لی هیتا.

ئه ندره رۆب دوو باره دهستی بۆ لای ئه میران راداشته وه. ئه و جار به یان دهستی خۆی ده ناو دهستی نا. ئه ندره رۆب تکای له ئه میران کرد که چاوه دپیری کوره کهی بکا و ناگای لیتی بێ و ههروهک برایه کی خۆی دهستی به سه ریدا بیتی. ئه میران سوئندی خوارد.

ئه ندره رۆب به ره و گۆرستان به رپوه بوون کوره که شی که و ته دووی ئه میران. ساوه به کی زۆر رویشتن، ئه میران خه و ی هات. سه ری کرده وه و خه و ی لی کهوت، که ئه و ده پرخه ی خه و یدا بوو کوری ئه ندره رۆبی به دهستی به تال چوو دوو شووری گه و ره ی به نیتچیر گرتن و به قه دی ده ختی که وه ی به سته وه.

ئه میران بیدار بووه و پرسی ئه وانه ی چۆن گرتوون؟ که ئه میران بیستی کوری ئه ندره رۆبی و به بی چهک و به دهستی به تال ئه و دوو شووری گرتوون له دلدا زۆری پێ ناخۆش بوو و به بیریدا هات:

«ئوه ئیستا به و مندالییه ئه و دی له دهست بێ بێ گومان ئه و گه و ره بێ له ناوم ده با.»

ئه میران بریاری دا کوری ئه ندره رۆبی بکوژی و بریاره کهی خۆشی به جی هیتا. ئه و سه یبه مین جار بوو

که ئه میران سوئندی له خۆی خست و شه رتی خۆی شکاند. لاشه ی کوره یان ده چالیتی نا و به ره و لای کچی کهک لۆتس شای وه ری که و تن، کاتیکی زۆر به رپوه بوون تا سه ره نجام گه یشتنه قولله به کی که کچی کهک لۆتس شای تیدا ده ژیا.

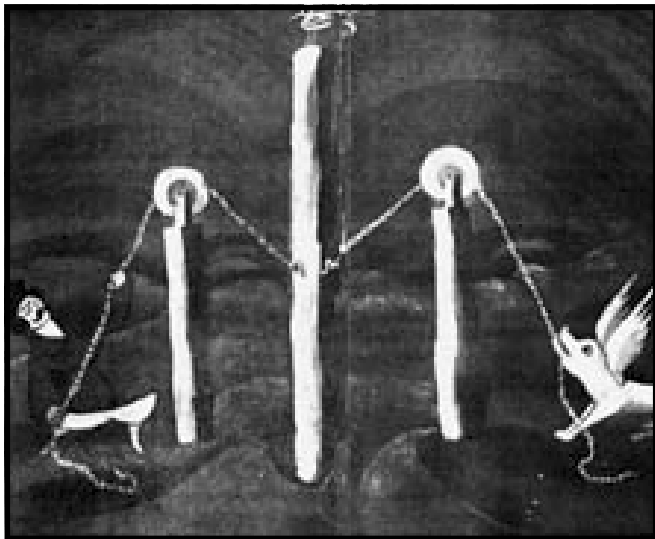
ئه میران به ئوسیبی گوت:

«پرۆ خۆت هه لده و بزانه ده توانی ئه و زنجیره ی بگری و به خه نجه ره کهت هه لپیری.»

ئوسیبی چوو خۆی تی هه لاویشته به لام ته نانه ت ده ستیشی نه گه یشتنه زنجیره که، به دریش هه روه تر، دوا به ئه میران خۆی تی هه لکرد و زنجیره که ی گرت. خه نجه رتیکی وای گه یانده زنجیره که ی که قولله که له هه واهه که و ته سه ره عه ردی. ئه میران و کتۆ هه ره له یه که م سه ره نجه وه شه یدا ی یه گدی بوون. کهک لۆتس شای باوکی کتۆی ئه و هه وانه ی بیست و به هه رچی هیز و سوپا و له شکر به وه هه به چوار ده وری قولله ی دا و ئابلقه ی دا. سه ربازه کان له سێ لاهه ریزبان به ست. ئه میران ده سه رو چاوی سه ربازه کان راما، به لام هیچانی لی خۆش نه هاتن. ده ئوسیبیه وه ی راخواری به ره نگاریان بێ. ئوسیبی چاوه کانه په لاماری دان. یه که مین هیتلی به رگری سه ربازه کانی شکاند و له کهک لۆتس شای نیزیکی بۆوه. شا گورزتیکی کوشنده ی وای گه یانده ئوسیبی هه ر ویتی کهوت و مرد. دوا ی و به دری هاته پیتیش، هیتلی دووهمی به رگری سه ربازانێ شکاند، به لام هیشتا ما بووی بگاته کهک لۆتس شای که گورزتیکی وای ویتی کهوت له گه ل عه ردی ته خت بوو.

ئه میران ناراحت بوو و بریاری دا خۆی له گه ل کهک لۆتس شادا ده سته و به خه بێ. کتۆ به ئه میرانی گوت:

«بام تاشه به ردیکی گه و ره ی له سه ره سه ریه و ئه و به رده ش به زنجیرتیکی زپ به له شیه وه به ستراره. لیتی نیزیکی به وه و هه ول ده زنجیره که به سینی. ئه گهر زنجیره که پسا سه ری به پیتشندا دتی و گه رده ملی

دەردەكەوئ. ئەوجا دەتوانى خەنجەرەكەت ھەلئكىشى و مىلى ھەلئېرى و سەرى لە لەشى جودا كەپەوہ. لەوہ زياتر ھېچ رېئەكى دى نىبە بتوانى بائى پى بكوژى.»

ئەوہى ئەو كچە بەئەمىرانى گوتبوو، ھەمووى لە سىنگ و مېشىكى خۇيدا ھەلگرتن و بەرەو پېش خۇى پانا و كەوتە نىو سەربازانەوہ و ئەوہى لە دەستى ئوسىبى و بەدرى پزگاربان بىو ھەمووى كوشتا و ئەوجا كەوتە سەر سەر و سۆزاعى كەك لۆتس شای. شا گورزىكى و اشى گەيانە ئەمىرانى بەچۆكيدا ھېتا. بەلام دەستوبرد خەنجەرى ھەلئكىشا و زنجىرەكەى مىلى كەك لۆتس شای ھەلئېرى. تاشە بەردەكە سەرى كەك لۆتس شای نەوى كرد و گەردە مىلى و دەدەركەوت. ئەمىرانا خۇى ھەلئداپە پېشى و خەنجەرى بەمىلى شايدا ھېتا و گۆشاوگۆشى سەرى. دواپە گەراپەوہ لای قوللەكەى كۆتى. بەكجار زۆر غەمى لە دەستدانا ئوسىبى و بەدرى بوو.

«بە بى وان ناچمەوہ مالى، ئەگەر بەبى وان بچمەوہ چ وەلامىكى ئەو پېرە بابەيان بەدەمەوہ.»

كتۆ پرسى:

«ئايا دەتوانى لاشەكانيان لە نىو ئەو ھەموو لاشانەدا بناسىبەوہ؟»

ئەمىرانا وەلامى داپەوہ:

«بەلئى، ئوسىبى نىشانەى خۇرى دە ئەنگوستىلەكەداپە و بەدرىش نىشانەى مانگى دە ئەنگوستىلەكەداپە.»

ئەمىرانا و كتۆ چوونە نىو لاشەكان و بەدواى دۆزىنەوہى لاشەى ئوسىبى و بەدرى داكەوتنە گەرانئ. دىتبانەوہ. كتۆ چو دەسزۆكەپەكى ھېتا و بەسەر و دەم و چاوى ئوسىبى و بەدرىدا ھەلئكىشا و ھەردووكيان زىندو بوونەوہ. ئەمىرانا ھەم بەھاوسەرى كتۆز و ھەم بەزىندووبى چوونەوہى ئوسىبى و بەدرى بۆ مالى زۆر خۇشحال و شاد و شەنگول بوو. ھەر چى سامانى كەك لۆتس شاش بوو ھەموويان ھېتا و بەرەو مالى خۇيان بوونەوہ.

گەيشتنەوہ ئاي ئامان.

ئاي ئامان بەدېتنى ئەمىرانا و كورەكانى كە بەسەرکەوتوبى دېنەوہ زۆر خۇشحال بوو. بەلام ئەمىرانا بەئاي ئامانى گوت كە لەمەودا و جارىكى دى ئوسىبى و بەدرى بۆ ھېچ جىبەكى دى لەگەل خۇيدا نابات. چونكە ئەوان پالەوان نەبوون و ھەك و بىيان پى نەدەكرا.

دواى ئەوہ ئەمىرانا ھەر بەتەنئ و دەدەردەكەوت و لە شەر و ھەرا و پىكداھاتاناشدا كەس نەبوو شانى لە شانى بدات و بەرامبەرى راوہستى. ھەموو دوژمنەكانى خۇى لە ناو بردن. لە تەواوى دنياپەدا تەنيا سى دىو و سى بەراز و سى دار بەروو ھەبوون كە ئەو دەروەستىيان نەبەت. ئەمىرانا تەنانت سى جارانى سوتىند لى كەوتبوو و زۆر كارى نالەبارى دىكەشى كردبوون.

بۆيە ئەمىرانا بەسزاي خۇى گەبشت و بە زنجىرەكەپەوہ بوو كە بەسىنگىكى ئاسنى درىژ و پتەو تا ناخى زەوى رۆچوو و قايم كرابو لەگەل تازىبەكى راوى كە ناوى كۆرشا بوو و كارە كىبىبەكى زۆرى راوكردبوون بەستراپوونەوہ.

ئەمىرانا و كۆرشا ھەمىشە ئەو زنجىرەيان راكەيشا تا ئەو سىنگە لە زەوى ھەلئكىشنەوہ و رزگاربان بى. راست دەو دەمەپدا كە سىنگى زنجىرەكە ھەلئەكشا و خەرىك بوو لە زەوى بىتە دەرى، پالئەپەك

دەھاتە سەر سىنگەكە و لە سەر وى دەنىشتەوہ. ئەمىرانا لە پىستى خۇى دەھاتە دەرى و بەزنجىرەكەى دەپوہخراندە ئەو پالئەپە و زنجىرە و سەرى سىنگەكەى دەكەوت و سەرلەنوئ پالئەكە ھەلئەفرىبەوہ و سىنگەكەش ھەك جارانا ھەتا بن دەسكان بەناخى زەويدا دەچۆوہ خوارى. سالەھى سالان ئەو كارەيان ھەروہا بەردەوام دەكردەوہ.

كۆرشا گوجىلەى دالىك بوو. ھەموو سالى مېبەى ئەو دالە كە ناوى ئورى بوو لە نىو ھىلانەكەپدا (وہرەق)^(۲) يىكى دەبوو. كە چاوى پى دەكەوت چەنگى لى دەدا و دەچوہ تاقى ئاسمانى و لەوترا (وہرەق) ھى بەردەداپەوہ تا كەس نەتوانى بەزىندووبى پەى پى بەرى و بەخىوى كا. راوچىبەك ئەو كۆرشاپەى كە ئىستا دەگەل ئەمىرانا دە زنجىرەداپە، دەدۆزىتەوہ و دەبىاتەوہ مالى و بەخىوى دەكا و ناپەلئى بتۆپى. پالى دالەى لى دەپوئىن و ھىندەش لەش سووك دەپى ھەر بەدوو بازان چ بزە كىبىبەكى لە بەر چىگان دەرناچى. كە ئەو بەراستى نەنگى و شەرمەزارىبەكى گەورە بوو. لە تۆلەى ئەو ھەموو كارە كىبىبە بەستەزىمانانە، كۆرشا دەگەل ئەمىرانا بەو سزايە گەبشتن. سوانى شىعەرىكى بۆ كۆرشا دانابو، كە لاواندەوہى راوچىبەكە بوو بۆ سەگە ون بووہەى:

كۆرشا، كۆرشاى خۆم،

كۆرشاى بزىبوو، كۆرشا.

تۆم نىوہ شەوى لى ون بووى.

ھەر راست نىوہ شەو!

ئاي لە خۆم، چ خاكىك بەسەرى خۇمدا كەم ئەگەر خوانەكا بازرگانىك بتبا، بازرگانىك؟

ئاي لە خۆم، ئەگەر بەدخووبەك تۆ لە من بدزى چ بەكم.

دەم و گوتى كۆرشا ھەك زىن، زىن.

چاوەكانى كۆرشا، چاوەكانى ھەك مانگە شەون مانگە شەو.

وہرىنى كۆرشا دەتگوت ھەورە ترىشقەپە،

پەنجەكانى دەستى كۆرشا ھەر دەتگوت پانايى جى خەرمانىن

بازى كۆرشا- بەئەندازەى كىلگەپەك بوو

خواردنى كۆرشا، خواردنەكەى!

نانى گەرم و نەرم و تازە.

ئاي لە خۆم، چ بەكم ئىستا ئەگەر وردە ناننى پاشماوہت بەدەنئ، وردە ناننى پاشماوہ!

خواردنەوہى كۆرشا، خواردنەوہەكى...

شەپايى شىرن و تازەپە.

ئاي لە خۆم ئەگەر ئىستا ئاوى راوہستاو و بۆگەنىبوت بەدەنئ.

چارپايى كۆرشا، چارپاكەى-

(۲) وەرەق: بەو گىيانلەبەرە دەگوتىن، كە لە ئەجماعى جوت بوونى سەگىك و تازىبەكدا پەيا دەپى، جا نە سەگە و نە تازى. بەو پەيدەپە دەگوتىن (وہرەق). -وہرگىن-

لَيْفَه و پەتۆی نەرمە .

ئای لە خۆم، ئەگەر ئیستا لە سەر تەراشانت بنوێن. لە سەر تەراشی زیر!

کۆرشا. کۆرشای خۆم،

لەسەررا شێری

لەبەررا قەرەقاوڵ

لە وشکانیە دەلێنی قارەمانی

لە دەریایەدا کەشتی ماندوو نەناس!

کۆرشا، کۆرشای خۆم

لە پرسەیی تۆدا دەگریم، هەر دەگریم.

غەمیکی زۆر گەورەم دە دەلی دایە، غەم.

ئیستا ئەو سالیکی، سالیکی رەبەق.

کچی بازرگانی و هەوت برا

ئەفسانەیی ئازەری

سەردەمانیکی زۆر زوو بازرگانیکی زۆر دەولەمەند هەبوو ناوی خواجە ئەبوتالیب بوو. ئەو بازرگانه ژنیکی بەناوی پەریزاد و کچیکی بەناوی نیگارەو هەبوون. خواجە زۆری دل بەمال و مندالەکەیی خۆی خۆش بوو، ئەو دەمەیی ناچار دەبوو بۆ بازرگانیه بچیتە ئیبرە و ئەوی هەولێ دەدا هەرچی زووتره بگەریتەوه چونکە زۆری دل بەژن و کچەکەیهوه بوو.

رۆژیکی نەگبەتی رووی تی کردن و پەریزاد خان نەخۆش بوو و زۆری پێ نەچوو مرد. بازرگان زۆر دلتنەنگ بوو لە تاو ژنەکەیی ماوهیهکی زۆری هەر بەگریه و نالە و هەناسەیی ساردەوه بەسەر برد. خواجە ئەبوتالیب لە دواي مردنی ژنەکەیی نەیدەتوانی وەک جارێ بچیتە سەفەرێ و نیگاری جوان و شۆخی بەتەنێ لە مالتی بەجێ بێتی، کەسیش نەبوو چاوه‌دێری کچ و مالتەکەیی بۆ بکات، بۆیه تا دەهات کار و کاسبیه‌کەیی روو لە خرابی بوو. خواجە ئەبوتالیب چی لە دەست دەهات و دەیتوانی چی بکا؟ زۆری بیس کردنەوه، تا سەرەنجام هاتە سەر ئەوهی ژنی بێنیستەوه. چونکە چ چاره‌یه‌کی دیکه‌ی نەبوو. کچە بازرگانیکی دەولەمەندی بەناویانگی خواست کە ناوی گولناز بوو، سێ شەو و سێ رۆژان شایێ گەرا و دەهۆڵ و زورنا لیدرا و ئەو شۆخەیان بۆ خواجەیی گواستەوه.

بازرگان گولنازی ژنی هینایه بەر مالتی و پیتی گوت:

«ئاگاداری کە نیگاری کچم لە خۆم خۆشتر دەوی، دەبێ تۆش وەک کچی خۆتی تەماشای کە.»

گولناز وەلامی دایه‌وه:

«لەوهی دلنیا بن. کە نیگار کچی ئیوهیه کچی منیشه.»

سال هاتن و تیبەپەین. نیگار بووه پازده سالان. هینده جوان و شۆخ و شەنگ بوو لە تەواوی شاریدا دەنگی دابۆوه و باس هەر باسی جوانی و زبەرکی ئەو بوو. خوازینی زۆری دەهاتن، یەک لەوانەش شوانکاره‌یه‌کی جیحیلە بوو ناوی مراد بوو. ئەو مراده هیندهی نیگار خۆش دەویست نە خواردنی مابوو نە خەو، سەرەنجام دەردی دلێ خۆی بۆ داکێ هەل‌بشت و داکەش سەربوردەکەیی بۆ بابی مرادی گێرایه‌وه، کە بابی مرادی لە ئەوینی کورەکەیی بەکچی بازرگانی دەولەمەند ئاگادار بوو، پیتی گوت:

«کورەکەم، بەخۆراییی خۆت هەل‌مەخەلە تیبته، بازرگان هەرگیز کچی ناداته لاویکی هەژاری وەک تۆ. وا چاترە ئەو خەیاڵی لە سەرت دەرکە.»

مراد بەبیستنی ئەو قسانە تیبەر گریا. بابی زگی پیتی سووتا. کە زانی هەر ناچاریشه چوهه خوازینییه کچی بازرگانی. کە خواجە ئەبوتالیب لە مەبه‌سته‌کەیی بابی مرادی حالی بوو، هەر لیتی راست بۆوه و لە مالتە خۆی وەدەر نا. بابی مرادی لە ریتی گەیانندی ئەو هەواله‌ به‌کورەکەیی، بەجی دەهیلێن و شتیکتان دەبارەیی ژنی خواجە ئەبوتالیب - گولناز - هوه بۆ باس دەرکەین.

گولناز ناوینه‌یه‌کی هه‌بوو وه‌ک ئاده‌میان دده‌وا. ئه‌و هه‌موو رۆژێ جارێکی ده‌گه‌ل ئه‌و ناوینه‌یه‌ی ده‌که‌وته قسان. خۆی ده‌رازانده‌وه و به‌خۆی هه‌لا‌ده‌گوت. جارێکیان دوا‌ی خۆ له‌ ته‌ل دانێ، چوه‌و به‌رده‌می ناوینه‌که‌ی و پرسێ:

«پێم خۆشه‌ بزانه‌م داخوا له‌و دونیا‌یه‌یدا که‌س له‌ من جوانتر هه‌یه‌؟»

ناوینه‌ وه‌لامی دا‌یه‌وه:

«به‌لێ هه‌یه.»

گولناز به‌تورپه‌بیبه‌وه قیژاندی:

«کێ؟»

و ناوینه‌ گوتی:

«نیگار، نیگاری شوخ و شه‌نگ.»

گولناز به‌و قسه‌ زۆر تێک‌چوو و ئارامی لێ هه‌ل‌گیرا. ماوه‌یه‌کی زۆر بیری کرده‌وه چ بکا؟ سه‌ره‌نجام بۆ ئه‌وه‌ی خۆی تا‌که جوانی دنیا‌یه‌ بێ بریاری دا نیگاری جوان بکوژیت. گولناز ئه‌وینداریکی هه‌بوو هه‌رچی پێی راسپارد‌یا به‌ ته‌نیا ئاماژه‌یه‌کی ئه‌وه‌ی به‌س بوو خۆی ده‌ ئاوری هاوێ و ئه‌وه‌ی نا‌کرێ بیکا. رۆژێکی که‌ خواجه‌ ئه‌بو‌تالیب بۆ کاری بازرگانیه‌ چوه‌و سه‌فه‌ریکی دوور، گولناز ئه‌و کورده‌ی بانگ کرد و پێی گوت:

«نیگاری به‌ره‌ نێو دارستانیکی دوور و بیکوژه. دوا‌یه‌ش جله‌ خۆینا‌ویه‌کانیم بۆ بینه‌وه‌ ئێره.»

کورده‌ی شه‌یدا نه‌پرسی داخوا بۆ ئه‌و کاره‌ی بکات و کچی بازرگانی بۆ بکوژێ. ئه‌وه‌نده‌ نه‌بێ گوتی:

«تۆ شتیکی ده‌رخوارد ده‌ یا بیهۆش بێ، ئه‌و ده‌می بۆ خۆم ده‌زانم چ ده‌که‌م.»

ئێواره‌ داها، کاتی نان خواردنی شیوان، گولناز ده‌رمان خه‌وی بۆ نیگاری ده‌ چێشتی کرد. هه‌ر که‌ خواردنه‌که‌ی چوه‌و دیوی زگی به‌لادا هات و خه‌وی لێ که‌وت. دوا‌یه‌ دلخوازه‌که‌ی گولنازی هات و نیگاری ده‌ پارچه‌ کلیمه‌کیه‌وه پێچا و به‌شانی دادا و دارستان خۆت بگره‌ و هات. که‌ گه‌یبیه‌ دارستانی کلیمه‌ی لێ کرده‌وه و ویستی سه‌ری کچه‌ی ببری، هه‌ر که‌ چاوی به‌و جوانیه‌ی ئه‌و دم و چاوه‌ خه‌و‌الووه‌ی که‌وت له‌ دلێ خۆیدا گوتی:

«باشه‌ ئه‌من ئه‌و کچه‌ بێ گونا‌هه‌ بۆ بکوژم؟ هه‌ر لێره‌ی به‌جێ ده‌هێلم و ده‌رۆم. دلنیام درنده‌ و گورگ هه‌ر ده‌بخۆن.»

نیگاری له‌سه‌ر عه‌ردی به‌جێ هێشت و کلیمه‌که‌ی به‌سه‌ردا هه‌ل‌کێشایه‌وه. دوا‌یه‌ چوه‌ که‌ رویشکیکی ر‌او کرد و خۆینه‌که‌ی له‌ کراسه‌که‌ی نیگاری هه‌لسوو و بر‌دیه‌وه. له‌ پێی گه‌رانه‌وتی بۆ شاری لایدا‌یه‌ لای گولنازی، کراسه‌ خۆینا‌ویه‌که‌ی دا‌یه‌ ده‌ستی و گوتی که‌ کاره‌که‌ی ئه‌نجام دا. گولنازی لێره‌ به‌جێ ده‌هێلێن که‌ پێی وایه‌ جوانترین ئافه‌رتی سه‌ر ئه‌و دنیا‌یه‌یه‌ و ده‌چینه‌وه‌ سه‌ر و سو‌راغی نیگاره‌ جوانی.

نیگار سێ شه‌و و سێ رۆژان هه‌ر نوستبوو. سه‌ره‌نجام ئێواره‌ی رۆژی سێبهم که‌ وه‌ ئاگا هات خۆی له‌ دارستانیکی چر و پر و تاریک و ترسان‌کدا دیته‌وه. نیگار زوو تینگه‌یی که‌ زردا‌که‌که‌ی له‌ به‌ر ئیره‌بیان

ئه‌و کاره‌ی کرده‌وه. کچه‌ ماوه‌یه‌ک گر‌یا و فرمیستی زۆری هه‌له‌واندن. به‌لام گر‌بان چاره‌ی وی نه‌ده‌کرد. تۆزێک ها‌ته‌وه سه‌رخۆ، چاوی خۆی سپه‌نه‌وه، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌ل‌کێشان نه‌فرینی له‌ چاره‌نووسی خۆی کرد و به‌ناو دارستانی‌دا که‌وته‌ رێ. هه‌ر رۆژی رۆژی تا گه‌یبیه‌ کێوتی قووتی زۆر بل‌ند. له‌ ده‌ور و به‌ری خۆی روانی چه‌ند خانووه‌کی له‌ دا‌وتنی کێتوه‌که‌وه‌ دیتن. کچه‌ برسی و تینوو و شه‌که‌ت و ماندوو بوو، بیری کرده‌وه:

«ئێره‌ ئه‌و لا چه‌یه‌ ته‌نیا جێی دێوانه‌. ده‌چمه‌ ده‌و خانووه‌یه‌وه، با دێو بمخۆن، چیبیه‌ خۆ هه‌ر نه‌بێ له‌ هه‌موو ئێش و ئازار و ژان و ژوار و په‌نجهم ر‌زگار ده‌بێ.»

نیگار به‌ره‌و خانووه‌که‌ چوو. له‌ پر چاوی به‌سه‌گیکی گه‌وره‌ و ترسان‌ک که‌وت که‌ له‌ به‌ر ده‌رکێن وه‌رکه‌وتبوو، کچه‌ زۆر ترسا به‌لام سه‌گه‌که‌ خۆی تێ نه‌گه‌یاند. هه‌ر هێنده‌ لێی ها‌ته‌ پێش‌ی خۆی له‌ لاق و له‌ته‌ری هه‌لسوێ، کچه‌ ئاهێکی ها‌ته‌وه‌ به‌رێ و چوه‌و ژووری و سه‌ری ده‌ هه‌موو ژووره‌کان هه‌ل‌کرد و که‌وته‌ ئێشان. ژووره‌کانی ما‌لێن و خاوتنی کردنه‌وه. دوا‌یه‌ مه‌جه‌له‌ پلاویکی گه‌وره‌ی لێنا، که‌ پێگه‌یی دانیشته‌ هه‌تا تیر بوو خواردی، ئه‌ویدیشی له‌ سه‌ر ئاورتیکی کز دانا، تا سارد نه‌بیته‌وه‌.

خۆز له‌ کێوان ئا‌وا بوو و شه‌و داها. له‌ پر کچه‌ گوتی له‌ ده‌نگی سمی ئه‌سپان بوو. چوو خۆی په‌نادا و چاوه‌رێ ما. زۆر نه‌چوو حه‌وت پاله‌وانی وه‌ک رۆسته‌می زāl ها‌ته‌ ژووری. پاله‌وانه‌کان هه‌ر هه‌موویان پیا‌ی چاک بوون و به‌حه‌وت برا ناسرابوون. له‌به‌ر بێداده‌ی و زۆر و زۆرداری هه‌لاتیوون و ها‌تسوونه‌ ئه‌و داوتنه‌ی کێوی بێستوون. دوندی ئه‌و چیا‌یه‌ هه‌میشه‌ هه‌ر به‌فر بوو. برایه‌کان له‌و ده‌ور و به‌ره‌یان روانی. دیتیان ژووره‌کان هه‌موو پاک و خاوتن و رێکوپێک و رازا‌دیه‌ و پلا‌وی ئاماده‌ ئه‌وه‌ له‌ سه‌ر ئاگر‌یه‌. به‌سه‌ر سامبیه‌وه‌ لێکتر ر‌امان، ده‌بێ ئه‌وه‌ چ بێ؟ خۆ له‌ ترسی ئه‌و سه‌گه‌ دره‌ی وان، بالنده‌ ناوتی بێته‌ ژووری. دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ر حه‌وت برا نانیان خوارد، برا گه‌وره‌ گوتی:

«با تا به‌بانی ر‌اوه‌ستین، هه‌ر ده‌زانین چیبیه.»

به‌ درێژایی شه‌وی نه‌نووسن و سه‌بهنی زووش لێیاندا وه‌ده‌ر که‌وتن، هه‌ر که‌ ئه‌وان رۆیشتن نیگار له‌ په‌نایه‌ ها‌ته‌ ده‌رێ و جێ و بانی شه‌وی هه‌ل‌گرتن و ژووره‌کانی ما‌لینه‌وه‌ و مه‌جه‌لێکی دیکه‌ پلا‌وی وه‌سه‌ر نا. بۆ خۆی نه‌ختیکی خوارد و ئه‌وی دیشی له‌سه‌ر ئاگر‌ی کز هێشته‌وه‌ تا سارد نه‌بیته‌وه‌.

ئێواره‌ی ئه‌و رۆژه‌ش هه‌ر حه‌وت برا ها‌ته‌وه‌ ما‌لێ. هه‌ر وه‌ک رۆژی پێشتر ژووره‌کان ما‌لدرابوون و چێشت لێنرابۆوه‌ و له‌ سه‌ر ئاگر‌ی بوو. رۆژی سێبهمه‌ش هه‌روا ر‌ابرد.

برا گه‌وره‌که‌یان گوتی:

«براینه‌! یه‌کیک لێره‌یه‌. که‌ ئێمه‌ وه‌ده‌ر ده‌که‌وین ئه‌و ئیشه‌کانی ما‌لێ ده‌کا و چێشتی لێنده‌نی و که‌ ئێمه‌ش دێینه‌وه‌ ئه‌و خۆی ده‌شاریته‌وه.»

برایه‌کان به‌ده‌نگیکی به‌رز گوتیان:

«ئا‌والی خۆشه‌ویست! خۆتمان لێ ئاشکرا که‌. ئه‌گه‌ر پیره‌مێردی ئه‌وه‌ با‌و‌کمانی. ئه‌گه‌ر لا‌وی برامانی،

ئه‌گه‌ر پیریژنی دا‌کمانی و ئه‌گه‌ر کچیشی ئه‌وه‌ خوشکمانی.»

که‌ نیگار ئه‌و قسانه‌ی بیست له‌ په‌نایه‌ ها‌ته‌ ده‌رێ. ها‌ته‌ لایانه‌وه‌ و هه‌موو به‌سه‌ره‌ها‌ته‌کانی ژبانی خۆی بۆ گێژانه‌وه‌.

برایه‌کان هموو هاواریان کرد:

«خواتوی بۆ ئیمه ناردوو. ئیمه خوشکمان نییه. ئیستا ئه‌وه تۆ خوشکی مه‌ی. ئیمه وه‌ک چاری خۆمانت ده‌پاریزین و ناگمان لیت ده‌بێ. هه‌ر له‌ سه‌ر چاوانت داده‌نین، ئه‌و چاویان شل بوو ئه‌ویدی.»
نیگار یه‌کجار زۆر شاد بوو له‌ خۆشیان سوور هه‌لگه‌را و دلێشی وه‌ک گولێ گه‌شایه‌وه.
له‌و رۆژه‌ به‌داوه‌ هه‌مسو رۆژێ ئه‌و سه‌وت برایه‌ ده‌چوونه‌ ده‌رێ و ئه‌و له‌ مالتی ده‌مایه‌وه، ماله‌که‌ی رێک ده‌خست و چیشتیسی لێده‌نا. ئیستا که‌ نیگار له‌گه‌ڵ برایه‌کانیدا به‌خۆشی و شادییه‌وه‌ ده‌ژین. لێره‌یان به‌جێ ده‌هێلین و ده‌چینه‌وه‌ سه‌ر و سو‌راغی خواجه‌ ئه‌بوتالیب و ژنه‌ ئیروه‌بیه‌که‌ی -گولناز-.

خواجه‌ ئه‌بوتالیب نیگاری کچی یه‌کجار زۆر خۆش ده‌ویست. که‌ له‌ سه‌فه‌ری هاته‌وه، یه‌که‌م شتییک له‌ گولنازی پرسى ئه‌وه‌ بوو:

«ئه‌دی نیگار که‌م کوا؟»

گولناز گریانی هینایه‌ خۆی و به‌ده‌م نووکه‌ نووک و هه‌نیسکانه‌وه‌ گوتی:

«که‌که‌مان بۆ گه‌رانێ چوو بووه‌ نێبو بیستانی شووتیان و له‌وێ کاره‌ساتیکی ترسناکی به‌سه‌ر هات. گورگیک پری ده‌دات و ده‌بخوا. ئه‌وه‌ش جله‌ خوتناویه‌کانیه‌تی.»

خواجه‌ ئه‌بوتالیب زۆر به‌کوڵ گریا. ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌ینالاند و به‌سه‌ری خۆی داده‌دا. هه‌مسو بازرگانی شاری هاتنه‌ لای و که‌وتنه‌ دلدا نه‌وتی:

«خواجه‌ ئه‌بوتالیب! ئه‌و گریان و هات و هاوار و داد و برۆ و له‌ خۆدانه‌ که‌که‌ت نایه‌نیته‌وه.»

به‌لام ئه‌و هه‌رچه‌ندی ده‌کرد نه‌یده‌توانی نیگار شۆخه‌که‌ی له‌ دل ده‌رکا و له‌ بیس خۆی به‌ریته‌وه. له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ ئه‌و هه‌واله‌ ترسناکه‌ی مه‌رگی که‌که‌ی بیستبوو هه‌مسو شه‌وێ ده‌خه‌ونیدا ده‌دیت.

به‌لام گولنازی خواجه‌ ئه‌بوتالیبی که‌ پیتی وابوو له‌ دنیا یه‌دا که‌س له‌وی جوانتر نییه، رۆژ له‌ رۆژێ و جار له‌ جارێ دلشاد و خۆشحالت‌تر بوو و هه‌مسو ده‌می هه‌ر ده‌تریا یه‌وه. رۆژ تا ئیوارێ له‌ به‌ر ده‌می ئاوینه‌ ئه‌فسووناوییه‌که‌ی راده‌وستا و له‌ خۆی راده‌ما.

رۆژیکی گولناز له‌ به‌ر ئاوینه‌ی به‌جوانیه‌که‌ی خۆی هه‌لده‌گوت. له‌ ئاوینه‌که‌ی پرسى:

«ده‌مه‌وێ بزانه‌ داخوا له‌و دنیا یه‌دا که‌س له‌ من جوانتر هه‌یه‌؟»

ئاوینه‌ وه‌لامی دایه‌وه:

«به‌لێ هه‌یه.»

گولناز به‌رق و کینه‌وه‌ پرسى:

«کینیه‌؟»

ئاوینه‌ وه‌لامی دایه‌وه:

«خوشکی سه‌وت برایان که‌ له‌ داوینێ کیتی بیستووندا ده‌ژێ.»

گولناز له‌ خه‌فهان خه‌ریک بوو شیت بێ، هه‌مسو به‌رده‌ست و خزمه‌تکاره‌کانی خپ کرد نه‌وه و گوتی:

«له‌ داوینێ کیتی بیستووندا خوشکی سه‌وت برایانی لێیه. کێ ناماده‌یه و بچێ بیکوژێ؟»

هیچ یه‌ک له‌ خزمه‌تکاره‌کان ناماده‌ی چوون و کوشتنی خوشکی سه‌وت برایان نه‌بوون.

ته‌نیا سه‌رخزمه‌تکار نه‌بێ، ئیکلامی کیشا و گوتی:

«خانم! دوو خزمه‌تکارم ره‌گه‌ل خه‌ن ئه‌من ده‌چم ده‌یکوژم.»

گولناز گوتی:

«برۆ، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتی ئه‌وا پاداشیکی چاکت ده‌ده‌م.»

سه‌رخزمه‌تکار ده‌گه‌ڵ دووی ده‌دی به‌ره‌و کیتی بیستوون وه‌رێ که‌وتن.

چهند رۆژیکان به‌رپه‌وه‌ بوون تا سه‌ره‌نجام گه‌یشتنه‌ کیتیکی بلند که‌ ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر لووتکه‌ی پرا ده‌ست درێژ که‌ی ده‌ستت ده‌گاته‌ ئه‌ستیران. گه‌یشتنه‌ به‌ر ده‌رکه‌ی مالتی خوشکی سه‌وت برایان. به‌لام سه‌گه‌که‌ ئامانی نه‌دان و نه‌یه‌یششت پت ده‌دیوی ژوورێ نین. ماوه‌یه‌کی زۆر له‌و ده‌وره‌یه‌ی سه‌ورانه‌وه‌ تا تووشی ده‌رویشیک بوون. سه‌رخزمه‌تکار زۆر خۆشحال بوو و پرسى:

«ئه‌رێ مام ده‌رویش کێ ده‌وماله‌یدا ده‌ژێ؟»

ده‌رویش وه‌لامی دایه‌وه:

«سه‌وت برا و خوشکیک.»

«باشه‌ ده‌کرێ بچیه‌ ژوورێ؟»

ده‌رویش وه‌لامی داوه:

«نه‌ک هه‌ر تۆ ته‌نانه‌ت ئه‌ژدیه‌ها و دیویش له‌به‌ر ئه‌و سه‌گه‌ی ناتوانن بچنه‌ ژوورێ، چونکه‌ ده‌یانگه‌رێ و پارچه‌ پارچه‌یان ده‌کا.»

دیسان سه‌رخزمه‌تکار پرسیه‌وه:

«ناوی خوشکی ئه‌و سه‌وت برایانه‌ چیه‌؟»

ده‌رویش وه‌لامی داوه:

«ئه‌و که‌چه‌ ناوی ژتیا جوانه‌!»

سه‌رخزمه‌تکار ماوه‌یه‌کی زۆر له‌و ناوه‌یدا خۆی دانوساند، به‌لام سه‌گه‌که‌ نه‌ک هه‌ر نه‌یه‌یششت بچیته‌ ژوورێ، ته‌نانه‌ت پتی لای ده‌رکیشی نه‌دایه، لیتی نیزیکی بچیته‌وه.

که‌ سه‌رخزمه‌تکار ناومید بوو به‌ناچاری گه‌رایه‌وه و ئه‌وه‌ی له‌ ده‌رویشی بیستبوو هه‌مسو بۆ ژنی ئه‌ریابی گێپرایه‌وه.

گولناز دواى بیستنی ئه‌و به‌سه‌ره‌هاتنه‌ی سه‌رخزمه‌تکاری، دلنیا بوو که‌ ئه‌و که‌چه‌ هه‌ر -نیگار- ی زپ که‌چه‌که‌ی خۆیه‌تی. زۆری رق له‌و کوره‌ ئه‌وینداره‌ی خۆی و سه‌رخزمه‌تکاره‌ی هه‌ستا که‌ کاره‌که‌ی بۆ ئه‌نجام نه‌داوه و سه‌رخزمه‌تکاریش هه‌والی نه‌بوونی پتی چوونه‌ ژووریتی دابوویه. ده‌و ده‌مه‌یدا که‌ ده‌ قه‌زه‌ سه‌ری سه‌رخزمه‌تکاری ده‌نوسا قیژاندی:

«سوینده‌ و خواردوومه، رپیه‌کی بۆ کوشتنی ئه‌و چه‌تیه‌ی نه‌بینیه‌وه، ئه‌من ئه‌تۆ به‌ده‌ستی خۆم پارچه‌

پارچه‌ ده‌که‌م.»

خزمه‌تکاره‌ به‌ترس و له‌رزوه‌ گوتی:

له ناو دهرکتی ههلتوتو ته کا، ده بقروسکاند و چاوه ریتی برابره کان بوو بیته وه.

تیورای که ههوا تاریک بوو، برابره کان هاتنه وه، دیتیان سه گه که یان به پیره وه نایه و بی جووله له ناو دهرکتی ههلتوتو ته کاوه و زور به نارچه ته وه نوزه نووزیه تی. برابره کان دلته نگ بوون.

برا گه وره گوتی:

«ده بی خوشکه که مان شتیکی به سه نه هاتیی؟»

هه موو به خیرایی رایانکرده ژووری، خوشکه که یان دیت که له ناوه راستی ژووری پاکشاوه و ههستی نایه و هه ناسه ی لی براره. سیویکی له دهستی دایه و پیریتنیکی پارچه پارچه کراویشی له ته نیشتیوه یه. هه زوو تیگه یشتن که نه و کاری پیریتنییه و بویه سه گه که ای دریوه و ونجی ونجری کردوه.

سیوه که یان له دهستی خوشکه که یان دهرتیناوه هاویشتیانه به رده می سه گه که. به لام نه و سیوه که ی نه خوارد. دوا به سیوه که یان هاویشته به رده می گیانله به رتیکی دی، هه که سیوه که ی خوارد مرد، نیستا دلنیا بوون که سیوه که ژه هراوی بوو. برابره کان لاشه ی پیریتنه یان برده سه رانگوتیلکتی و له وی ده چالنیکیان هاویشته و شاردیانه وه، له سه ر لوتکه ی کیتیوی بیستونیش گوتیکی یه کجار شایسته یان له به رده به نرخه کانی نه و کیتوه بو هه لئا و لاشه ی خوشکه که یان ده سندوقینیکی زه ردی زه عفرانیدا به و گوره سپارد و له وییان دانا. هه موو روتیک به و کیتوه هه لده گه ران و په رده یان له رووی خوشکه که یان لاده دا و تیر و پری به سه ردا ده گریان و تاویکی چاکی تیراده مان و نه و جا نارامگا که یان به جی ده هیشته وه.

نیستا نه وان له پرسه ی خوشکه خوشه ویسته که یاندا به جی ده هیلین و ده چینه وه په یسه ری خاتو گولنازی.

«بانو سه لامهت بی! نه من پیریتنیکی جادو و گه ر دهناسم، رهنکه نه و سه ری له و کارانه دهرچی و بتوانی بیغه و تینی.»

گولناز پیتی له زهوی دان و فه رمانی دا:

«هه ر نیستا خیرا که به و نه و پیریتنه م بو بیته تیره.»

سه رخزه تکار هه ر خیرا وه دهرکهوت و بی راوهستان چوو له گه ل پیریتنی هاته وه. گولناز فه رمانی دا پیریتن زباتر بیته پیشی و گوتی:

«له داوینی کیتیوی بیستونن خوشکی ههوت برایانی لیتییه و له وی ده تی. نه گه ر بتوانی بو م له ناو به ری زپی و زه به رتیکی زورت ده ده می.»

جادو و گه ر گوتی:

«جاری تو له پیشدا پیتم بلتی بزانه م نه و کچه چه کاریکی ناشایسته و خرابی کردوه؟ نه و ده م ده چم ده بیینمه وه و ده یکوژم.»

گولناز به ده م گریانیتوه وه لامی داوه:

«نه و له من جوانتره، هه زم لیتییه له دنیا به دا که س له من جوانتر نه بی. جا تو بیکوژه نه و ده م هه رچیبه کت بوئی له دنیا به ده تده می.»

پیریتنی جادو و گه ر و چاوچنو ک که هه چ شتیکی له خوینریشتن و کاره سات به سه ر خه لکیدا هینان بی خویشتر نه بوو گوتی:

«زور چا که! من ده چم و کچه ی ده کوژم.»

چاکی به دفری لیکرد به لادا و رووی له کیتیوی بیستون کرد.

شه و روتی دانه به ری تا گه بییه کیتیوی بیستون. پیریتن گه بییه مالن خوشکی ههوت برابن و ویستی له دهرکتی دا به لام سه گه که بواری نه دا و زور به قه وده وری. هه په هه پی سه گه که ی نیگاری له مالن هیئا دهری. که پیریتنی جادو و گه ری دیت بیری کرده وه:

«برابره کان له مال نین و نه منیش به ته نیم. هه ر چا که بانگی ده که مه ژووری و بو خومان سه ر پیکه وه ده نیین. هه ر چا که بو ناو ده نگیه.»

نیدی هه ر که کچه دهستی پیریتنی گرت بیباته ژووری سه گی تاین هار بوو، وه ک پارانه وی خوی له لاق و له ته ری نیگاری هه لده سوی تا پیریتن نه باته ژووری. به لام کچه گوتی نه دایه و تینه گه بی. سه گه ی چغ کرد و پیریتنه ی برده ژووری. له په نایه ک دانیشتن و پیریتن سه ر گوزه شته یه کی خوشی بو کچه ی گپراهه وه و دوا به سیویکی دایه و گوتی:

«کچه جوان! نه وه سیوی به هه شتییه، بیخو.»

که نیگار سیوه که ی له پیریتن وهرگرت و ویستی بیخوا، سه گه که چند جاریکان هاته وه و خوی به ده ست و پیتی دادان به لام کچه هه ر تینه گه بی. هه ر که گه باندییه ده می و قه پالیتیکی چکو له ی لیدا، به لادا هات و مرد. هه ر له ده مه یدا سه گه نامبازی پیریتن بوو و دایه اتی و پارچه پارچه ی کرد و چوو

گولناز ماوه‌یه‌کی زۆری چاوه‌ریتی پیریزنی جادووگەر کرد. به‌لام هەر نه‌هاته‌وه، وای لێ هات ئەو بەدفعە‌ی بەدفعە‌ساله‌ ئۆقره و ئارامی لێ هه‌لگیرا، هات جوانترین جلی له‌به‌ر کرد و خۆی پازانده‌وه و له‌ ئاوینه‌ی ئەفسووناوی پرسى:

«ده‌مه‌وێ بزانه‌ ده‌و دنیا‌یه‌یدا که‌سى له‌ من جوانتر هه‌یه‌؟»

ئاوینه‌ وه‌لامی دا‌یه‌وه:

«نه‌خێر.»

گولناز تیگه‌یی که‌ پیریزنی جادووگەر نیگار نیگار کوشتوه. زۆر دلشاد و خوشحال و شاد و شه‌نگول و سه‌رمه‌ستانه‌ هاته‌ به‌رده‌می مێرده‌که‌ی و به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر له‌ هه‌ز و ئاره‌زۆوه پرسى:

«پیاوه‌که‌! له‌ ته‌واوی دنیا‌یه‌یدا که‌سى له‌ من جوانتر تێدا‌یه‌؟»

خواجه‌ ئەبوتالیب وه‌لامی دا‌یه‌وه:

«نه‌خێر! هاوسه‌ره‌که‌ی خۆم. که‌س پێی ناکه‌وێ له‌ تۆ جوانتر بێ، به‌لام خۆزگه‌ مێشک‌بێشت وه‌ک ده‌م و چاوت جوان با‌یه. هه‌زار ئەفسووس که‌ ئەکه‌ی.»

گولناز قاقایه‌کی کێشا و گوتی:

«مێشک، مێشک... مێشک چیه‌؟ ئیستا هه‌موو نا‌ته‌واوییه‌که‌ی من هه‌ر ته‌نیا مێشکه‌! گێله‌ پیاو! ئەگه‌ر جارێکی دی ئەو قسانه‌ت لێ بیه‌م هه‌ردوو چاوت پێکه‌وه‌ ده‌ردینم.»

خواجه‌ ئەبوتالیب گوتی:

«گالته‌م کرد.»

سه‌ری له‌ ناو هه‌ر دوو ده‌ستی خۆی نا و نالاندی:

«ئا... که‌چه‌که‌م نیگار! تۆ چه‌نده‌ جوان بووی هێنده‌ش به‌ئاوه‌ز و ورپا و به‌هۆش بووی. ئای... نیگار، نیگار.»

لێرده‌دا خواجه‌ ئەبوتالیب به‌ده‌م گریان و یادى نیگار و گولنازیش له‌گه‌ڵ به‌خۆنازینییه‌وه‌ به‌جێ دێلین و هێندێک ده‌بارە‌ی مرادى شوانکاره‌ ده‌دوین.

مرادى شوانکاره‌ باوه‌رێ نه‌بوو نیگار گورگ خواردیستی، وه‌بیری هاته‌وه‌:

«هۆی مه‌رگی ئەو که‌چه‌ی، گولنازی زردا‌که‌که‌ی بوو.»

به‌لام مراد نه‌یده‌توانی ئەو گومان و بۆچوونا‌ه‌ی خۆی به‌خواجه‌ ئەبوتالیب بلێ، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش که‌ ئەو هه‌ژار و کورپه‌هه‌ژاریک بوو و خواجه‌ش بازگانێکی خواپیدا و ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ستپۆشستوو بوو و وه‌ک پاشایان ده‌ژیا و دیاره‌ که‌ گوتی له‌ قسه‌ی شوانکاره‌یه‌کی وا هه‌ژار و نه‌دار پاناکرێ و له‌ مالى خۆی وه‌ده‌ر ده‌نێ.

پۆژ و هه‌فته‌ و مانگ و ساڵ تێپه‌رین، مراد زانی که‌ گولناز فه‌رمانی به‌و کورپه‌ دلداره‌ ئەوینداره‌ی خۆی کردوه‌ ئەو که‌چه‌ی به‌رپه‌ته‌ نیو دارستانێ و له‌وێ بیکوژێ. راوه‌ستا تا شه‌و داها. گالۆکه‌که‌ی که‌ قورسایى سه‌ره‌که‌ی سێ مه‌ن بوو تاو دا‌یه و به‌ره‌و مالى پیاوه‌- ئەوینداره‌که‌ی گولناز- که‌وته‌ رێ، له‌

عاشقی گولنازی پرسى:

«نیگار له‌ کوێ کوشته‌؟»

پیاوه‌ وه‌لامی دا‌یه‌وه:

«من نیگارم نه‌کوشتوه، نیگار گورگ خواردوه‌یه‌تی.»

دوا‌یه‌ کورپه‌ شوانکاره‌ گۆپاله‌که‌ی هه‌لینایه‌وه‌ و گوتی:

«به‌ خودای له‌سه‌ران، ئەگه‌ر ته‌واوی هه‌موو راستییه‌کانم پێ نه‌لێی کوشته‌کێکی وات له‌ مێشکی ده‌ده‌م، مێشکت وه‌ک ده‌نکه‌ هه‌ناران به‌گۆرێ وه‌رپێ.»

ئەویندارى گولنازی ده‌ستی بلند کرد و که‌وته‌ پارانه‌وێ:

«ده‌ستت بێنه‌ خوارێ تا هه‌رچی به‌سه‌ره‌اته‌ پێت بلێم.»

مراد گالۆکه‌که‌ی هینایه‌وه‌ خوارێ و گوتی:

«قسان بکه‌.»

گوێ راگره‌ شوانه‌! گولناز نیگاری ده‌رماندا و خه‌وی لێ خست و له‌ هۆش چوو و ئەوجا فه‌رمانی به‌من دا بیه‌مه‌ نیو دارستانێکی و له‌وێ سه‌ری بیرم، به‌لام من زۆرم زگ به‌و به‌سته‌زمانه‌ی سووتا و هه‌روه‌ک خۆی به‌نووستویی ده‌دارستانێدا به‌جێ هێشت و هاته‌وه‌ و ئیدی نازانم دواى من چی به‌سه‌ر هاته‌وه‌.»

مراد که‌ بیستی خوشه‌ویسته‌ دلخوازه‌که‌ی نه‌کوژراوه، هه‌ر ئەو شه‌وه‌ به‌دلێکی یه‌کجار خوشه‌وه‌ چوه‌ لای کۆمه‌له‌ی شوانکاره‌کانی ئاوه‌لی و پێی گوتن:

«من سه‌فه‌ریکی دوور و درێژم له‌به‌ره‌، تا ده‌گه‌ریمه‌وه‌ چاوتان بۆ له‌ په‌زه‌کانم بێ و چاکیان بله‌وه‌رپێن و ئاگانان لێیان بێ و به‌ره‌هلدايان مه‌که‌ن.»

دواى ئەو قسانه‌ مراد خۆی ناماده‌ کرد و ملی لێنا. به‌پێی پیاوه‌ شار و گوند و پێده‌شتی دانه‌به‌رێ و له‌ رێشه‌ گه‌یبیا هه‌ر که‌سێکی سۆراغیکی نیگارێ لێ ده‌پرسی.

ماوه‌یه‌کی زۆر پۆی، هه‌ر پۆی پۆی به‌لام تووشی که‌سێکی وا نه‌بوو سوسه‌یه‌کی له‌ نیگارپوه‌ بزانی. سه‌ره‌نجام ده‌ ئەشکه‌وتیکیدا تووشی پیره‌مێردێکی ریش چه‌رمگی به‌سالدا چوو بوو و هه‌رچی به‌سه‌ره‌ات و غه‌م و ناخۆشیه‌کانی بوو هه‌مووی بۆی گێرا‌یه‌وه‌. که‌ پیره‌مێرد ته‌واوی به‌سه‌ره‌اته‌کانی کاکى شوانکاره‌ی بیستان گوتی:

«لاوه‌! تۆ بۆ خۆت ده‌زانی که‌ خۆر ته‌واوی ئەو دنیا‌یه‌ لێک ده‌دا و هه‌موو جێبه‌یه‌کی ده‌گه‌رێ و هه‌موو شوپێنێکی رووناک ده‌کاته‌وه‌ و هه‌موو جێیانیش پێ ده‌زانی، دیاره‌ هه‌ر ده‌بێ سوسه‌ی نیگاریش له‌وی بپرسی تا پێت لێ له‌ کوێبه‌.»

به‌لام چۆن ده‌توانم ئەو پرسیارانه‌ و هه‌والانه‌ له‌وی بپرسم. ئەو له‌ ئاسمانێ و من له‌سه‌ر عه‌ردی.»

«خۆر به‌ پۆژ له‌ گه‌رانییه‌ و ئیوارانیش دێته‌وه‌ مالى، تۆ له‌ مالى بچۆره‌ لای.»

«جا باشه‌ خۆر ماله‌که‌ی له‌ کوێبه‌؟»

پیره‌مێردى ریش چه‌رمگ وه‌لامی داوه‌:

«خۆر مالى له پشت كيوه بلند و سهركهشهكانى قهوقازه و له نيو باغى ئيرهمدايه. بچۆ لاي و بلتى: ئه شاي جوان و نازداران، خۆرى مهزن! من بۆ تكا و نياز و مه بهستىك هاتوومه لاي ئيوه و ئه وئيش وهلامت ده داتهوه»

شوانه زۆرى سوپاسى پيره ميره دى كرد و وهري كهوت تا بچۆ باغى خۆر بدۆزتهوه. مانگىك و دوو و سى به پيوه بوو تا گه بيبه كيوهكانى قهوقاز. مراد به رهو لووتكهى بلندترين كيوهك ههنگه را و ماوه بهك سه رسام و واق و رماو و بى ههست و چريه ئه بله ق بوو: دره ختاني سه رسام هينى ئه و باغه، پهل و پويان هاو يشتسو و سه ريان له كه شكه لاني فه لهك دابوو. گوڤ و گوڤيلكى رازاوه و گه شاهه ئه و ناوه بان بونپزىنى بۆنى خۆش كرديوو. ئيره به ههشت بوو، به ههشت. هه مو شتىك جوان و سه ر سوو رهين بوو.

شوانه هاواري كرد:

«ئهى خۆرى مهزن! ئهى شاي جوان و نازداران! من بۆ داوا و تكا و نياز و مه بهستىك هاتوومه لاي تو.»

هه ر ده و ده مه يدا ناسمان پر بوو له پرووناكويهكى گهش و دره وشاوه و خۆر له پشت ته پۆلكه ي «گرده زيو» وه سه رى ده رينا و گوئى:

«هوۆۆى شوانه! بلتى بزانه چت له من ده وى؟»

«ئهى خۆرى جوان! كهوت ساله له نيگارى خۆشه ويستم بى ناگام و سه ر و سوو راغىكى نازانم. ئه وه هاتووم ده سته و دامانى تو م پيم بلتى بزانه له كوييه؟»

خۆر وهلامى دا به وه:

«من نازانم له كوييه. له وانه به مانگ بتوانى يارمه تيبه كت بدا.»

«به لام من چۆن ده گه مه مانگ و چۆنى ده بينم.»

«كهوت شه و كهوت رۆژان به پيخواستى ده باغيدا برۆ تا ده گه به "گرده زيو". بچۆ سه ر تو قه له ي ئه و گرده و چۆنت بانگى من كرد هه ر ناواش ئه وى بانگ كه و لى بپرسه دلخوازه كه ت له كوييه؟ ئه وهش بزانه كه مانگ وه زيرى جوانانه.»

شوانه زۆرى سوپاسى خۆرى كرد و ئه و ريبه ي پيى گوتبوو گرته به رى. چهن رۆژ و رۆژگاران به ريبه دا رۆبى تا گه بيبه "گرده زيو". چوه سه ر گرده ي و هاواري كرد:

«ئهى وه زيرى جوانان و نازداران! مانگى رازاوه! من بۆ داوا و تكا و نياز و مه بهستىك هاتوومه لاي تو.»

مانگ هه ر خيرا له بن هه وران هاته ده رى و گوئى:

«هوۆۆى شوانه! بلتى بزانه چت ده وى؟»

«ئهى مانگى جوان! كهوت ساله كه نيگارى دلخوازم ون بووه. ده ستم داوئنت به لكه پيم بلتى له كوييه و چۆنى وه بينم؟»

«هوۆى شوانه! من نازانم نيگار له كوييه. با له سه رتاسه رى دنيا به ده گه رى. ئه گه ر ئه و بتوانى يارمه تيبه كت بدا.»

مراد پرسى:

«باشه من "با" ي له كوئى وه بينم؟»

«سى شه و سى رۆژان به و باغه يدا برۆ تا ده گه به كيوهكى زۆر بلند، بچۆ سه ر لووتكه ي ئه و كيوه و

هه ر هك چۆنت بانگى من كرد ئه وئيش ناوا بانگ كه و دوايى لى بپرسه داخوا دلخوازه كه ت له كوييه. ئه وهش بزانه كه "با" شاي پاله وانانه.»

شوانه دوای سوپاس و پيزانىنى ئه و رينماييبانه، به رهو دیدارى (با) مى لينا. سى شه و سى رۆژان رپى كرد تا گه بيبه كيوهكى، له كيوه ي وه سه ركهوت و به دهنگى بلند گوئى:

«ئهى شاي پاله وانان! باى به هيز و توانا! به هيسواى داوا به كه وه هاتووم.»

و له پر بايهكى به كجار زۆر توند هه لى كرد و هه موو شتىكى هه ژاند. "با" پرسى:

«هوۆۆى شوانه! بلتى بزانه چت ده وى؟»

«ئهى باى نازا و نه به ز! كهوت ساله نيگارى دلخواز و نازه نينم ون بووه. ده سته و داوئنى تو م پيم بلتى بزانه له كويى وه بينم.»

"با" وهلامى داوه:

«دلخوازى تو ده تابووتىكى زه ردباودا و له نيو نارامگايهكى مه ر مه رى سه ر لووتكه ي كيوى بيستوندا چاوى لىك ناوه و راكشاوه.»

مراد زۆر سوپاسى "با" ي كرد و رپى كيوى بيستونى دا به به رى. كهس نازانى چهندى پى چوو هه ر رۆبى و رۆبى تا گه بيبه خه رند و هه لدتيرى كه هه زار به هه زار. له پر تو فان هه ستا و ناسمان گرماندى و برووسكه كه وتنه چه خماخان. زه وى وه له رزه هات و ده و تاريكا بيبه ئه نگوسته چاوه دا سه ر و كه لله ي كهوت دپوان په يدا بوو. هه ر كه چاوبان به شوانه ي كهوت له هه موو لايه كيرا هيرشيان بۆ هينا و په لاماريان دا. به لام مراد هپچ خۆى تىك نه دا، گالۆكى راست كرده وه و به ده ورى سه رى خۆيدا كه وته هه لسوورا ندينى و كوئىكى وى راوه شاندى سى دپوى پيكه وه له گه ل عه ردى جووت كردن و وى ليدان ده تگوت هه رگيزاوه هه رگيز هه ر زيندووش نه بوون، چوار دپوه كه ي ديش كه ديتيان ئه و پاروه به وان قووت ناچى، هه يان له پيى خۆيان كرد و پييه هه لى و سه رى رزگار كه. مراد سه رى له دوونان، كلكى به كيكيانى گرت و خۆى هه لدايه سه ر پشتى و سوارى بوو. دپوه به ده م پارانه وه و فرميسك رشتنيوه گوئى:

«ئهى پاله وان، ئه و جاره ي مبه خشه و چا و له كوشتنيم بپۆشه، هه ر چيبه كت بوئ بۆت ده كه م.»

مراد گوئى:

«مجه سهر لووتکه‌ی کیتی بیستون. سهر نارامگای مه‌په‌رین، جا له‌وئ به‌ره‌لدا‌ت ده‌کم و ده‌توانی بچیه‌وه لای بی‌چوه‌کانت.»

دیتوه ده‌ستوبرد ره‌حوا که‌وت. ریتی حه‌وت سالانی به‌حوت رۆژان بری. شوانه‌ی گه‌یاند‌ه لووتکه‌ی کیتی بیستون و سهر نارامگه‌ی مه‌په‌رین.

مراد گوتی:

«ئیسنا نازادی.»

دیتوه وه حه‌وا که‌وته‌وه و له‌ چاوان ون بوو. شوانه‌ چوه‌ نیو نارامگه‌ی‌ه‌وه و به‌ره‌وه لای تابووت‌ه‌که‌وه چوو. رووی‌ش‌ه‌که‌ی له‌ سهر لادا و چاوی به‌نیگاری شوخ و شه‌نگ و جوان که‌وته‌وه. ههر دوو چاوی له‌ سهر یه‌ک دانا‌بوون و لی‌وه‌کانی ج‌ووت کرد‌بوون. ده‌ست و په‌نج‌ه‌کانی سارد و سپر. ئی‌دی خو‌ین به‌ده‌مه‌کاره‌کانیدا هات و چۆی نه‌بوو.

مراد به‌ناتومیدی و ناکامی‌ه‌وه به‌هر‌دوو چه‌پۆکان به‌سه‌ری خو‌ی دادا. ویستی خو‌ی بکوژی و بو تا هه‌تایه له‌ ته‌نیش و بی‌ه‌وه بینین. به‌لام ده‌و ده‌مه‌یدا حه‌وت براکه له‌وئ په‌یدا بوون. زۆریان سهر له‌ کوره‌ ج‌حیل‌ه‌ی سوورما که‌ به‌بانگ و سه‌لا له‌وئ ده‌گرایا و خه‌ربکی خۆکوشتنیش بوو. دوا‌ی نه‌وه‌ی هیندی‌کیان دل‌دایه‌وه و هینایانه‌وه سهر خو، برا گه‌وره‌که پرسى:

«تۆ کیتی؟»

شوانه هه‌موو رووداو و به‌سه‌ره‌اته‌کانی بو باس کرد و دوا‌یه پرسى:

«نه‌وه چند ساله نیگاری شوخ و شه‌نگ و جوان مردووه؟»

برا گه‌وره وه‌لامی داوه:

«تا نه‌ورۆ نه‌وه سنی ساله. به‌لام نه‌وه مردنه‌ی وی تا ئیسنا لای مه‌ روون نی‌ه‌ه. هه‌رچه‌نده به‌مردووان ده‌چن، به‌لام ئیمه پیمان وایه که نه‌مردووه و به‌لکه له‌ هۆش خو‌ی چوه‌وه و ده‌ خه‌ویکی به‌کجار قوول دایه.»

شوانه هاواری کرد:

«من ده‌بی نه‌وه گرتیه بکه‌مه‌وه و نه‌وه ته‌لیسمه بشکینم.»

برایه‌کان گوتیان:

«نه‌وه کاره به‌ته‌نی له‌ ده‌ست تۆ نایه، تۆ لی‌ره لای ئیمه بمینه‌وه به‌تۆوه ده‌بینه هه‌شت برا.»

«حوت سالانم چاوه‌رئ بن، نه‌گه‌ر گه‌رامه‌وه نه‌وه باشه، نه‌گه‌ر نه‌شه‌اته‌وه نه‌وه بزانی مردووم.»

به‌یانی زوو دوا‌ی مالا‌وایی کردنی له‌ برایه‌کانی که‌وته‌رئ. پیش هه‌موو شتیک چوه‌وه سهر کیتی بیستون و سه‌ریکی له‌ نارامگه‌ی‌ه‌که‌ی دایه‌وه و رووی‌ش‌ه‌که‌ی سهر ده‌م و چاوی لادا‌یه‌وه. به‌ده‌م گریانیکی به‌کجار به‌کوله‌وه به‌دل‌خوازه‌که‌ی گوت:

«نیگاری شوخ و شه‌نگ و جوان! ههر نه‌وه ته‌لیسمه‌ی تۆم شکاند دیمه‌وه لات و بو تا هه‌تایه پیکه‌وه

ده‌ژین.»

شوانه زۆر له‌ سه‌رخۆ رووی‌ش‌ه‌که‌ی به‌سه‌ردا هه‌لکیشایه‌وه و له‌ مه‌زازه‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وت و به‌ره‌وه خه‌رند

و هه‌لدیری دیتوه زل و زه‌به‌لا‌حه‌کان که‌وته‌رئ.

ههر که‌ پیتی نایه سه‌ره‌تای خه‌ره‌ندی دیتی نه‌وه دیتوه‌ی برده‌ی سهر لووتکه‌ی کیتی بیستون‌ئ راست هه‌وه به‌پیری‌ه‌وه دیت.

دیتوه پرسى:

«نه‌ی پاله‌وان سلاو، نه‌وه بو کوی ئو‌غر ده‌فه‌رموی؟»

مراد گوتی:

«تکایه بمگه‌یه‌نه کیتوه‌کانی قه‌وقاز، نه‌وه کیتوه به‌رز و بلند و لووتکه قیتانه‌ی مالی "با"یان لی‌ه‌ه.»

دیتوه گوتی:

«وه‌ره سهر پشتم.»

شوانه زۆر له‌سه‌رخۆ خو‌ی هه‌لدایه سهر پشتی و سواری‌بوو. دیتوه ره‌حوا که‌وت و نه‌وی برده کیتوبا. که نه‌وی دانا دووباره هه‌سته‌یه‌وه و ده‌ هه‌وراندا ون بوو. مراد چوه‌وه سهر هه‌رئ لووتکه‌ی بلند و به‌ده‌نگیکی زۆر به‌رز هاواری کرد:

«نه‌ی شای پاله‌وانان! نه‌ی بای به‌هیز و توانا، وه‌لامی نه‌وه هاوارم بده‌وه. داوا‌یه‌کم هه‌یه.»

و له‌ پر ده‌نگیکی زۆر ترسناکی هاته به‌ر گوتیان و نه‌وه ناوه‌ش هه‌مووی وه له‌رزه‌هات. "با" پرسى:

«شوانه! داوا‌یه‌که‌ت چیبیه»

«نیگاری دل‌خوازم نه‌وه سنی سالی ره‌به‌قه ده‌ تابووتیکی زه‌ردباودا راکشاهه. تا ئیسناش ههر زیندووه، به‌لام بی‌هۆشه و ده‌ خه‌ویکی قوول دایه. نه‌وه ته‌لیسمه بو بشکینه، وه ناگا بیته‌وه.»

«هۆژۆی شوانه! نه‌وه ته‌لیسمه به‌من ناشکی مه‌گه‌ر مانگ بتوانی یارمه‌تیت بدات.»

"با" ده‌هانای شوانه‌ی هات و بانگی گاجووتیکی کرد و گوتی:

«وه‌ره شوانه‌ی به‌ره‌گه‌ده‌زتی، نه‌وه جیبیه‌ی مانگی لی‌ ده‌ژى.»

مراد سواری پشتی گایه‌ی بوو و گاجووت ره‌حوا که‌وت و که‌وته‌ فینتی به‌ناسمانیدا و به‌په‌له‌ رووی له‌ گه‌ده‌زتی کرد. شوانه چوه‌وه سه‌ری سه‌ری نه‌وه گه‌ده‌ و به‌ده‌نگیکی بلند هاواری کرد:

نه‌ی وه‌زیری جوان و نازداران! مانگی نازه‌نین، وه‌لامم بده‌وه، داوا‌یه‌کم لیته.»

مانگه شه‌وه هات و گوتی:

«داوا‌یه‌که‌ت چیبیه؟»

«نیگاری دل‌خوازم سنی ساله ده‌ تابووتیکی زه‌ردی نارامگه‌ی‌ه‌کدا راکشاهه، هیشتا ههر زیندووه به‌لام بی‌هۆشه و ده‌خه‌ویکی قوول دایه. به‌لکه نه‌وه ته‌لیسمه بو بشکینی.»

«نه‌ی شوان نه‌وه ته‌لیسمه به‌من ناشکی به‌لکه خۆر بتوانی»

شوانه به‌دل‌شکاوی‌ه‌وه و به‌ده‌م گریانه‌وه رووی له‌ باغه‌ زیری خۆر کرد. له‌ ریبه‌دا تووشی شیرتیکی بوو، شیر لی‌ی پرسى:

«نه‌رئ شوانه، نه‌وه بو ده‌گری؟»

«نیگاری دل‌خوازم سنی ساله ده‌ تابووتیکی زه‌رددا راکشاهه. هیشتا ههر زیندووه به‌لام بی‌هۆشه و

دهخهويکي قوول راجووه. دههوي ئه و ته ليسمه ي بشکينم.»

شېر به بيستنی ئه و قسه يه پرسى:

«ئهدى ئه و ئيستا خهريکى کوپى؟»

مراد وهلامى داوه:

«دهچمه لاي خۆر.»

شېر دلې پتي سووتا و گوتى:

«وهه سهه پشتى من، دهنگه يه مه باغه زېرى خۆر.»

مراد چووه سهه لووتكه ي كيوى باغه زېرى خۆر و به دهنگيكي بلند هاوارى كرد:

«ئهى شاي جوانان، خۆرى مه زن! وهلام بدهوه، داوايه كم ليته.»

خۆر هات به لايه وه و گوتى:

«شوانه! داواكهت چييه؟»

«نيگارى دلخوازم ئه وه سه ساله ده تابووتى زهرددا راکشاوه. هيشتاش هه زيندووه به لام بئ هوشه و

ده خهويکي قوول راجووه، دههوي ئه و ته ليسمه بئ بشکينى!»

خۆر گوتى:

«هوۆى شوانه! دلخوازى تو له ژيانيدا نهگه بييه هه ز و ئاره زووه كاني خۆى. ئه وهزى لييه بزيهت و

ئه وينداری بکات و دلدارين. ههه بزيهش تا هيشتا نه مردووه و بئ هوشه و دهخهوي قوول راجووه چونكه

چاوى له دنيايه يه.»

مراد به دهه هه نيسكى گريانيه و گوتى:

«ئاه، ئهى داناي هه موو دانايان! ئهى خۆرى جوان! دووباره نيگاره كم زيندوو كه وه و ژيانى دووباره ي

پي به خشه وه.»

خۆر زۆرى دل به حالى شوانه ي سووتا و گوتى:

«ئهى شوانه ي بيكهس و بيدهر! دلتهنگ مه به! بچۆه لاي نيگاره كهت و له وي فرېشته ي خوشه ختى

و شادى و به ختباريت چاودرېيه.»

مراد خۆرى به جئ هيشت و به ره و كيوى بيستوون كوتاي، چل شه و چل رۆژان رۆيى، تا كه بيه وه

باريكي خه رهندي و له وي ديوه خۆ بانگ كرده وه. ديوه هات و گوتى:

«سلاوت لي ئهى پالوان! فهرمو فهرمانت چييه؟»

شوانه داواى كرد:

«مگه به نه وه كيوى بيستوون و ئارامگاي مه رمه رين.»

ديوه گوتى:

«وهه سهه پشتم.»

شوانه چووه سهه پشتى ديوه ي و ديو ره حه وا كه وته وه، هه رۆي رۆيى تا گه يشته وه ئارامگاي

مه رمه رين.

شوانه زۆر سوپاسى ديوه ي كرد و گوتى:

«ئه وه سه جارنم له هانا هاتى، ئه و جا وه ره با بيينه برائى يه ك.»

شوانه و ديويه گديان ده نامينز نا و دوايه ليك جودا بوونه وه. مراد چۆه سهه ئارامگايه كه و روو

پوشه كه ي سهه دم و چاوى نيگارى جوانى لادايه وه، هه ره ده ده مه يدا گزنگى زهردى خۆره تاوى له سهه

بلندترين لووتكه كاني كيوى بيستوونه وه سهه وه ره نا. خۆر تيشكه زيرينه پرشنگداره كاني خۆى

به كه ليئى به ردى ئارامگايه دا نارنده زوورى مه زار و چووه سهه دم و چاوى نيگارى. كچه گرژ بوو و

پشمى و چاوه كاني هه لتيان. ده نيو تابووتكه يدا دانېشت و به سهه رسامبييه وه گوتى:

«ئاي كه زۆر نووستم! ئيستا برايه كانم دينه وه. خۆ ده بي ناني شيوانيان بو ناماده كه م.»

نيگار هه روا ده تابووتيدا راست بووه و چاوى به شوانه كه ي كهوت و به سهه رسامبييه وه پرسى:

«ئه وه تو چۆن گه بيويه ئيره؟»

دوايه ئه وه ي به سهه رى هاتبوو، مراد هه مووى بو گيرايه وه.

كه نيگار ته واوى قسه كاني مرادى بيست گوتى:

«ئهى كوره لاوى ئازا! تو راستى په يمانى خوشه ويستى خوت به من سه لماند. منيش تو خوش ده وي و

پيم خوشه بيمه هاوسه رى تو.»

له و سهه و به ننده يدا هه رهوت برا هاتنه ده ئه شكه وتي. كه نيگاريان به زيندوويى ديت خهريك بوو له

خوشيان شيت بن و جتيان به خويان نه ده گرت.

نيگار تاك تاكه ي هه موو برايه كاني ماچ كردن و گوتى:

«ئه و لاوه ده ست و داويتن پاكه گباني دووباره ي وه بهر نامه وه.»

برايه كان هه موو شوانه يان ده ناميزى وه ريتنا و له گه ل نيگاريدا بردباننه وه مالى. كهوت شه و كهوت

رۆژانيان كرده شايى و لؤغانى زه ماوه ندى شوانه و نيگارى.

ئيستاش هه ره كهوت برا و مراد و نيگارى له گه ل شايى و به زم و ره زمى خويان به جئ ديئين و

ده چينه وه سهه و سؤراغى گولنازى تاوانكار.

گولناز هه ره وه كوو جارن رۆژانه له بهر ئاوتينه ي ئه فسووناي داده نيشت و دهخۆي راده ما و له گه لييدا

دهه وا.

رۆژيكي هه روا كه گولناز خهريكي به خۆداهه لدان بوو له ئاوتينه كه ي پرسى:

«پيم خوشه بزائم! داخوا له دنيايه دا كهس هه يه له من جوانتر؟»

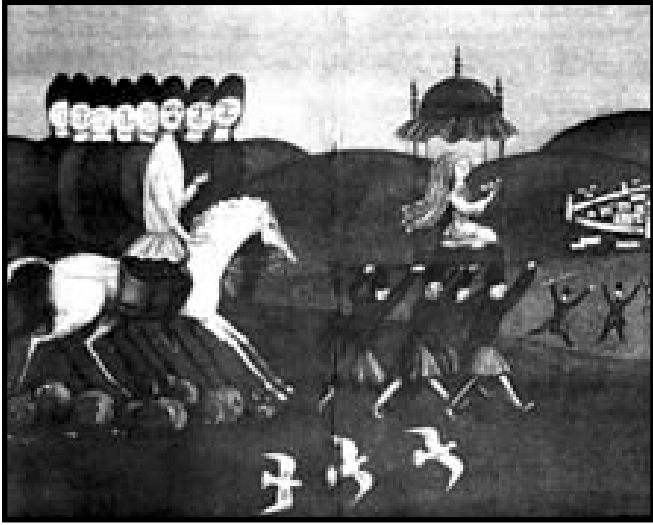
ئاوتينه وهلامى دايه وه:

«به لي كه سيكى وا هه يه.»

گولناز خهريك بوو له داخان شهق به ري. ته نانهت له خهفه تان هه ره نشيپرسى كييه، بيبرى كرده وه:

«ئه وه هه بي و نه بي ده بي هه ر نيگار بي و زيندوو بوويته وه.»

گولناز بانگى سهه رخمه تكاره كه ي خۆى كرد و گوتى:

رژئیکي نیگار بههر حهوت برا و هاوسهردهکي گوت:

«زۆر غهريبيه ديتني بابم کردوه، وهرن مهردی چا بن با همومومان پیکهوه سهرتیکي له بابم ههلتینین و دواي ئهوه دیتینهوه تیره.»

مراد و همومو برابهکانیش زۆریان پی چاک بوو. کهژاوهیهکی زیرینیان هینا و نیگاریان خسته ناوی و ئهوانیش ئهسپیان زین کردن و بهرهو شاری وهری کهوتن، ئهوه شارهی خواجه ئهبو تالیبی لی دهژیا. ئیستاش ئهوان بهتهنتی له رتیبهدا بهجی دههیلین و دهچینهوه سهر و سوزاغی گولنازی گیل و له خویایی.

گولناز له سهر ئاو و ئاگران بوو تا جادووگهری پیر دیتسهوه، ههر چاوهری بوو، همومو رۆژی خۆی دهگۆری و خۆی له تهل ددها و له بهرانبهر ئاوتینهی ئهفسووناوی رادهوهستا و بهردهوام دهپرسی:

«پیم خۆشه بزائم ده تهواوی دنیا بهدا کهسی له من جوانتری تیدایه یان نا؟»

وهلام ههمیشه ههر یهک وهلام بوو:

«بهلتی ههیه.»

گولنازی بهدغه پیری دهکردهوه:

«دیسانهوه نیگار هیشتا ههر زیندوه.»

ئیدی سهری دنیا بهی لی ویک دههات. جاریکي دیش چوه بهر ئاوتینهی و پرسی:

«پیم خۆشه بزائم داخوا دهو دنیا بهیدا کهسیکی دی له من جوانتر ههیه؟»

و ئاوتینه دیسانهوه وهلامی ددهاوه: «بهلتی ههیه.»

گولناز هینده نارهحت بوو له ههژمهتان ههر ئاوتینهی بلتد کرد و له تهختی عهردی کوتا و به پیبانی کهوته سهری و ورد و خاشی کرد. ئاوتینه ورد و خاش بوو، بهلام تیکرای همومو پارچهکانی دهیانگوت:

«ههر ئیستا برۆ بزانه خوشکی حهوت برابان له کوئیه و چ دهکا.»

سهرخمهتکار توتیشوی ناماده کرد و کهوته رتیبه. ماوهیهکی زۆر بهرتیهدا رۆی تا گه بیسهوه کتییو بیستوون و له لووتکهی کتیهکهی ههلهوانی تا نارامگاهه دیتهوه. بهکتیوه ههلهگهرا تا گه بیسه نیو نارامگاهه، تهنیا تابوتهکهی دیت که بهزیرای لی نووسرابوو:

«کچی بازرگانی، نیگاری شوخ و شهنگ لیرهدا پاکشاه.»

هیشتا له خوتینهوهی نووسینهکه نه بپوه که سهرخمهتکار لی پرسی:

«دهرویش پیم نالی کئ ئهو نارامگاههی دروست کرد و گۆری کئی تیدایه؟»

دهرویش وهلامی داوه:

«حهوت برا خوشکه کهیان نیگار که کچی بازرگانیک بوو مرد. ئهوانیش ئهو نارامگاههیان له بهردی گرانهها و بهنرخ بۆ دروست کرد و کچوله کهیان ده تابوتیکي زهرددا درتیز کرد و له سهریان نووسی:

«کچی بازرگانی نیگاری جوان و شوخ و شهنگ دیرهدا پاکشاه. دواي سئ سالی دووباره ههستایهوه و زیندوو بپوه و له تابوتی هاته دهری و نارامگاههکی بهجیتشت و چونهوه مالتی حهوت برابهکان.»

که سهرخمهتکار زانی نیگاری جوان و شوخ و شهنگ دووباره زیندوو بپوه و چوتهوه مالتی حهوت برابان راسته و ری گهراپهوه لای گولنازی خانمی و ئهوهی بیستبووی پی گوت. گولناز دهستورده همومو جادووگهرهکانی ئهوه ناوهی کۆکردهوه و گوتی:

«ههر یهکتیک له ئیوه بتوانی نیگاری جوان و شوخ له ناو بهری بهقهدهر قورسای خۆی پاره و زیری ددهمی.»

چاوی برسی و چاوپنۆکی جادووگهران زیت بوونهوه و یهکتیک لهوان زوو ههلهیدایه و گوتی:

«من دهیکۆزم.»

جادووگهر بهرگیکی سواکه رانهی له بهر کرد و گۆچانیکي تاو دایه و بهشله شهل بهرهو کتییو بیستوون وهری کهوت. کاتی گه بیسه مالتی حهوت برابهی دهستی بهناله و هاوار و داد و بیدادی کرد و گوتی:

«دهو دنیا پان پۆر و بهرینهیدا بیکهس و بیدهر خۆم، خیرتان دهگاتی بمگهنتی و بهزه بیسهکتان پیمدا بیتهوه!»

که نیگاری جوان و شوخ چاوی وئ کهوت دوو دل بوو، ههمان ئهوه جادووگهری وهبیر هاتهوه که ئهوه بهلا گهوهری بهسهر هینا. له دلی خزیدا گوتی:

«خودایه، ئهوهش یهک لهو جادووگهرانهیه که لهگهله ئهوه جادووگهری دی دهلتی سیتوکن و لهت کراون.»

که جادووگهر گوتی لهو قسانه بوون گۆچانهکهی بلتد کرد تا لهسهری نیگارتی دا، بهلام ههر لهو وهختهیدا راست، ههر حهوت برا گه یشتنتی و پیش ئهوهی جادووگهر بتوانی چ کهتنان بکا، پارچه پارچه بیان کرد. دواي بهرتهرهف بوونی ئهوه تهلهزگه بهش نیگاری جوان و شوخ لهگهله ههر حهوت برا و هاوسهرهکهیدا بهخۆشی کهوتنه ژیان بهسهر بردنی.

«ههیه... ههیه... ههیه.»

گولناز ههه دوو گوئییه کانی خۆی توند توند گرتن و له مالتی ودهه رکهوت. ههه که گهیبیه دهه رکئی لووت و بزووت له گهه نینگاری جوان و شوخدا پروبه پروو گهیشتنه یهک. گولناز ههه له گهه چاوی به نینگاری کهوت قریشکه یهکی لیتدا و به لاداهات و مرد. دهه دهه میدا خواجه ئه بوتالیب گهیشته وه، دوا ی ئه وه هه موو سالانه به کچه که ی شاد بۆوه و له ئامیژی گرت و دهستی به سه ریدا هینا و هه ر دوو کیان یه کتریان ماچ کرد و فرمیسیکی گهرم و سویری شادییان له چاوان هه لوه رین. ئه وه جا نینگاری جوان و شوخ به باوکی گوت:

«ئه وانه ههه چه وتیان برامن و ئه وهش میتردمه.»

خواجه ئه بوتالیب ئه وانیشی ماچ کرد، که ئاویری دایه وه لاشه ی ژنه که ی دیت له سه ر عه ردی پان رابووه. نینگار به باوکی گوت:

«بۆی دلگیر و ناراحهت مه به، ئه و ژنه به دغه سال و به دغه په ههه بۆ مردنی چاکه.»

ههه ئه و بۆ رۆژی گولنازبان به خاک سپارد و له سهه ر گۆره که بیان نووسی:

«پیم خۆشه بزانه داخوا له و دنیا یه میدا کهس له من جوانتر هه یه؟»

نینگاری جوان و شوخ و برابه کانی و مرادیش ههه هه موویان ههه رچی رووداو و به سه رهات و کاره سات بوو بۆ خواجه ئه بوتالیب بیان گیرایه وه و ههه یه کهش نه فرینتیکی بۆ گولنازی نارد.

پۆژی یه کهشه مه

پتیکه وتی ۱۹۹۹/۲/۲۱

وهه رگیرانه که ی بۆ کوردی ته و او بووه

پښتووسى يه گگر تووى كوردى

تكا له نووسرانى بهرېز دهكه بن:

بۆ بلاو كوردنه ودى نووسينه كانيان له دهزگاي ناراس تكايه رهچاوى هم رښتووسه ي خواره وه بكه ن
كه په سندر كراوى كوزى زانبارى كورستانه:

يه كه م: گبروگرفتى پيىتى (و).

نېشانه ي (و) له زمانى كورديدا به شپوه ي خواره وه دهنوسرى:

۱- پيىتى (و) كورت، واته (و) ي بزويى كورت (و: u)

بۆ نمونه: **كورد. كورت. كوشت.**

Kurd. Kurt. Kust

۲- پيىتى (وو) ي دريژ، واته (وو) ي بزويى دريژ (وو: û)

بۆ نمونه: **سوور. چوو. دوو.**

Sûr. Çû. Dû

۳- پيىتى (و) ي كونسونانت (نه بزويى). واته (و: w)

بۆ نمونه: **ئاوايى. وهره. هاوار. ناو**

دهنگى (و) ليژدها هندنديك جار له زاراوى كرمانجىي سهروودا ده بى به دهنگى (ث)

Awayî (Avahî). were. Hawar. Av

۴- پيىتى (ۆ) ي كراوه. واته (ۆ: o)

بۆ نمونه: **دۆل. گۆر. نۆ.**

Dol. Gor. No.

هوه م: گبروگرفتى پيىتى (و) ي سه ره تاي وشه.

هر وشه يهك به پيىتى (و) دهست پى بكات به يهك (و) دهنوسرىت.

بۆ نمونه: **وريا. ولات. وشه. ورد.**

wirya. wilat. wise. wird.

سيه م: گبروگرفتى پيىتى (ي):

نېشانه ي (ي) له زمانى كورديدا به شپوه ي خواره وه يه:

۱- پيىتى (ي) ي بزويى. واته (ي: î).

بۆ نمونه: **زهوى - Zewî**

۲- پيىتى (ي) ي كونسونانت. واته (ي: y)

بۆ نمونه: **يار - yar**

• **سهرنج ۱:** پيىتىكى (ي) ي بزويى فره كورت هه يه كه له نووسينى كوردى به نه لفيويى لاتينيدا نېشانه ي (i) ي بۆ دانراوه وهك له وشه كاني: من - Min ، كن - Kin ، ژن - jin . هم نېشانه يه له نووسينى كوردى به نه لفيويى عه ره بيدا نييه .

• **سهرنج ۲:** نېشانه كاني (ي) ي بزويى و (ي) ي كونسونانت واته (î) و (y) له پيىتى عه ره بيدا هه ردووكيان هه مان نېشانه ي (ي) يان هه يه به لام له راستيدا له يه كتر جياوازن و له كاتى به دواى يه كتر هاتنياندا ده بى هه ردووكيان بنووسرىن .

وهك: **نييه . چييه . دياريه كه . زهويه كه .**

Nîye. Çîye. Dîyarîyeke. Zewîyeke

• **سهرنج ۳:** له كاتى هاتنى سى پيىتى (ي) به دواى يه كتردا وهك له وشه كاني (**ئاواييه كه مان...**) (**كوتاييه كه ي...**) (**وه ستاييه كي...**) (**كوتايي به كار كه هينا**) ده بى به سه ر يه كه وه بنووسرىن ، واته سى (ي) به شپوه ي (ييب) به دواى يه كتردا دپن .

(Westayîyeke....) (Kotayî be Kareke hêna)

هواره م: گبروگرفتى پيىتى (ر) ي گران، واته (ر) ي نېشانه دار. هم پيته له هه ر كوتيه كي وشه دا هات ده بى به نېشانه كه يه وه بنووسرىت. واته له سه ره تا و ناوه راست و كوتايي وشه دا هه ر (ر) ي گراني نېشانه داره .

وهك: **رۆژ. بيار. كه ر.**

بينه م: گبروگرفتى پيىتى (و) ي به يه كه وه به ستان (عطف):

پيىتى (و) ي به يه كه وه به ستان، به شپوه يه كي جياواز له وشه ي پيش خوى و پاش خويه وه دهنوسرىت و مامه له يه كي سه ره خوى له گه لدا ده كرىت .

بۆ نمونه: **من و تو. ناره زوو و وريا .**

• **سهرنج:** له هه نديك وشه ي ليكدر او دا پيىتى (و) ي به يه كه وه به ستان بووه به شينك له هه ردوو وشه ليكدر او ده كه و به هه مويان وشه يه كي سه ره خويان دروست كر دووه .

وهك: **كاروبار. دهنگوباس. نه لفيوى. هاتوچۆ.**

له م باراندها مامه له ي سه ره خوى له گه ل پيىتى (و) ي به يه كه وه به ستاندا ناكرىت و وشه كه هه مووى به سه ره كه وه دهنوسرىت وهك له نمونه كاندا پيشانمان دا .

شه م: وشه ي ناساده چ ناو بى يان زاراوه ده بى به سه ره كه وه وهكو يهك وشه دهنوسرىن . وهك:

ناو: **چه مچه مال. بيكه س. دلشاد. زورگه زراو. بيخال. نالپارتيز. ميانداو .**

كانيكه وه. سپيگه .

زاراوه: **رښتووس. رښتپوان. ده سبه جن. جيبه جن. نيشتمانپه روه ر. ده ستووس .**

ده سبازى. ولاتپارتيز. نازادىخواز. دووشه مه . سيشه مه . پينجشه مه . يه كسه ر .

راسته وخۆ. يه كشه وه (مانگى يه كشه وه) .

هوه تمه م: پيىتى (ت) له كوتاي كار (فرمان) دا ده شى بنووسرىت و ده شى نه شنووسرىت .

وهك: **ديت و دهروات (يان) دي و ده روا .**

هه شه م: نېسبه ت له زمانى كورديدا زۆريه ي جار به هوى پيىتى (ي) له كوتاي ناو دا ده كرىت .

وهك: پیتنجوینی. ههولیری. دهۆکی. شیخانی.

ههروهها ئەم نمونانەیی خوارەوه:

ئەحمەدناوا: ئەحمەد ناوایی

یارمەجە: یارمەجەیی.

تووژخورماتوو: تووژخورماتووایی.

شنۆ: شنۆیی.

ناکرئ: ناکرئیی (یان) ناگرهیی.

لادی: لادییی.

● سەرئنج: ئەو ناوانەیی خۆیان بە پیتی (ی) تەواو دەبن پیتیست ناکات (ی)ی نێسبەتیان بخریتە پال. وهك:

سلیمانی: کامەران سلیمانی.

کانیماسی: حاجی حوسین کانیماسی.

نامیدی: نازاد نامیدی.

نۆیەم: هەر وشەیهکی بیانی چ هاتیته ناو زمانی کوردییەوه، یان هەر ناو و وشەیهکی تر که له نووسینی کوردیدا دیتە پێشەوه، دەبێ بەرپێنووسی کوردی بنووسریت.

وهك: ئەللا. قەلەم. ئەکیەر. قاهیرە. ئۆتۆمۆبیل. دۆستوتفسکی.

دەییەم: نامرازی (تر، ترین) که بۆ بەراورد بەکار دێن دەبێ بەوشەکانی پێش خۆیانەوه بلکێنرێن. وهك:

جوان: جوانتر - جوانترین.

خاو: خاوتر - خاوترین.

● سەرئنج: ئەم نامرازی (تر) جیاوازه له وشەیی (تر) که بهواتەیی (دی، دیکه) دیت. ئەمەیی دواایی دەبێ بە جیاوازه له وشەیی پێش خۆی دەنووسریت.

وهك: مالتیکی تر، چیی ترم ناوی.

بیازەدەییەم: جیناوی نیشانەیی وهك: ئەم. ئەو. ئەف.

ئەم جیناوانە ئەگەر ناوەلکاری (کات - یان - شوین) یان بەوادا هات پێیانەوه دەلکێن و دەبن بە یەک وشەیی سەرپه خۆ.

وهك: ئەمشەو. ئەمرۆ. ئەفسال. ئەمجارە. ئەمبەر و ئەوبەر. ئەفرۆ.

هوازه دەییەم: نیشانەکانی نەناسراوی وهك (...یەک، ...یک، ...هک) بە شیوەی خوارەوه دەچنە سەر وشەکانی پێش خۆیان:

١- ئەگەر وشەکان بە پێشە بزۆینەکانی (ا، ی، ه، ئ) تەواو بووین ئەوا نیشانەیی (...یەک) یان دەخریتە پال. وهك:

چیا: چیا یەک.

زەوی: زەوی یەک.

وینە: وینە یەک.

دێ: دێ یەک.

٢- ئەگەر وشەکان بە پێشە بزۆینی (وو) یان هەر پێشەیی دەنگدار (نەبزۆین: کۆنسۆنانت) تەواو بووین ئەوا نیشانەیی (یک - له کرمانجیی خواروو) و نیشانەیی (هک) یان له کرمانجیی سەرودا دەچیتە سەر.

خانوو: خانوو یک، خانوو هک

گوند: گوند یک (کرمانجیی خواروو)، گوندهک (کرمانجیی سەرود).

ژن: ژن یک (کرمانجیی خواروو)، ژنهک (کرمانجیی سەرود).

سێزە دەییەم: گێروگرتی پاشگرهکانی (دا. را. وه. هه)

ئەم پاشگرانە بە وشەکانی پێش خۆیانەوه دەلکێنرێن. وهك:

دا: له دلدا (هەر برینێک که له دلدا ههیه ساریژی کهن). (خەمبێکم له دلدايه).

را: له نامیدیرا (له وێرا به پێی هاتووین). (له خۆرا دلای گۆراوه).

وه: له چوارچراوه (له وێوه هاتووین).

هوه: به مالهوه (به مالهوه روژیتین).

(جاریکی تر نووسیمهوه). (خانوو کهم کرپییهوه).

● سەرئنج: پاشگری (دا) جیا یه له وشەیی (دا) که فرمانه و چاوگه کهی (دان)ه.

وهك: تیریکی له دلای دا. تیریکی له دلای داوم. ئەم (دا) یهیی فرمان به جیا دەنووسرێ.

چوارە دەییەم: گێروگرتی پێشگرهکانی (هه. دا. را. وه. ده)

١- ئەم پێشگرانە کاتێ دەچنە سەر چاوگ یان فرمان یان هەر حاله تێکی تر، پێیانەوه دەلکێن بەمەرچێ جیناوی لکاو نەکهوتیته نێوان پێشگر و وشه کهی دواي خۆی. وهك:

* چاوگ:

هه. له. هه. له. گرتن. هه. له. گورمان. هه. له. کیشان.

دا: دا. بران. دا. خست. دا. بران. دا. کردن.

را: را. گرتن. را. کیشان. را. پهرین.

وه: وه. گرتن. وه. رسووران.

ده: ده. کردن. ده. رهتان.

* فرمان:

هه. له. هه. له. گره. هه. له. م. خه. هه. له. کشت.

دا: دان. دامه. پره.

را: را. کیشه. را. مه. په. رینه.

وه: وه. رگره. وه. رسوورینه.

ده: ده. رهینه. ده. ر. خه.

* حاله تی تر. وهك:

هه. له. کشاو. هه. له. کشا. دانراو. راهه. په. په. یو. وه. رگرتوو. وه. رگرته. ده. رخوا. ده. رگراو.

٢- ئەگەر جیناوی لکاو کهوته نێوان پێشگر و فرمانه کهی دواي خۆی ئەوا به جیا دەنووسرێن و جیناوه که به پێشگرهوه دهلکێنرێ.

هه. له. هه. له. گرن. هه. له. یان. کهن. هه. له. مان. کیشن. هه. له. مان. مهواسن.

ناوه روک

5	پيشدهستی
9	لوقمانی حکیم - ئەفسانە یەکی ئەرمە نییە
14	بەسەرھاتی مانگا سوورئ - ئەفسانە یەکی ئەرمە نییە
20	ئوخیک - ئەفسانە ی ئەرمە نی
25	کچی خۆر - ئەفسانە ی گورجی
36	گولی ئیژوان - ئەفسانە ی گورجی
43	ئەو دێوە ی ویستی کوری ئاشەوانی بکوژئ - ئەفسانە ی گورجی
51	بەسەرھاتی هەتیویک - ئەفسانە ی ئازەری
66	بولبولی ئازەران - ئەفسانە یەکی ئەرمە نییە
86	کوری پاشا و ریبوی فەرماندە - ئەفسانە ی گورجی
96	ئانائیت - ئەفسانە ی ئەرمە نی
108	برایم - ئەفسانە ی ئازەری
132	ئەمیران - ئەفسنە ی گورجی
144	کچی بازرگانی و حەوت برا - ئەفسانە ی ئازەری

دا: دامان نەنايە. دایان خەن. دای برە.
 را: رایان دەگرین. رام کیشە. رام پەرتنە. راشیان پەرتین.
 وەر: وەرمان گرتایە. وەری نەگری. وەریان سوورپتەنەو.
 دەر: دەرمان پەرتاندین. دەری خە.

پازەهیه: گیروگرتی وشە ی لیکدراو.

ئەگەر وشە ی دوو لە دۆخی فرماندا بوو، بەجیا دەنووسرین:

ریک دەکەوین. پیکیان هیناینەو. پیک نەهاتین. یەکیان نەگرتووە. دەستمان نەکەوت.

بەلام ئەگەر وشە ی دوو لە دۆخی چاوگ یان حالەتی تردا بوو ئەوا هەردوو وشە کەو بە یەکەو دەلکینرین.

وێک: ریککەوتن. پیکهاتن. یەگرتن. دەسخستن. یەگرتوو. دەسکەوتوو. پیکهاتە.

ئازەهیه: نامرازی (ش) ی تەئکید کەوتە هەر شوپینیکی وشەو دەبێ بە بەشیک لە وشە کە و نابێ بە هزی لە تیبونی وشە کە. وێک: بشتەوئ ناتدەمێ. نەسخۆی. گوتی دیم... نەشەات. نەشمانگرتن. بشمانیەن.